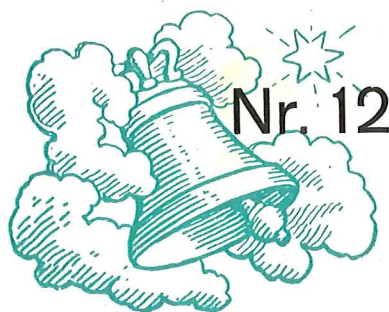

norsk

FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Facit

er nå i handelen!

Det lønner seg å
kjenne de nye prisene!

Til glede for alle Norden-samlere har den bl. a. følgende nyheter: Norge omarbeidet og utvidet. Island har fått priser på fire-blokker. Færøyene og Dansk Vestindien er komplettert. Hele Norden har nå også priser for serier. Eget avsnitt fordeler motivmerkene i de forskjellige grupper. Eldre nordiske merker er illustrert i prakteksemplar med veiledende priser — et meget interessant avsnitt!

Store prisforhøyelser også på moderne merker.

Facit 1962 er utvidet med mere enn 60 sider, men koster likevel bare n.kr. 14.50 — FH-nytt sendes gratis til alle Facit-kjøpere.

Facit 15. årgang!

FH's 25. år!

FRIMÄRKSHUSET A/B

Tel. 11 05 99, 11 41 50 Mästersamuelsgatan 3, STOCKHOLM Postgiro 53 301

Engrossalg Mästersamuelsgatan 1, STOCKHOLM Tel. 21 16 60 Postgiro 39 03 01

DESEMBER 1961

PRIS KR. 2.00

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

Redaktører:

F. C. MOLDENHAUER JR. (ansv.)

EIVIND EVENSEN

Postboks 49 . MINDE . BERGEN

Forretningsfører:

O.r.sakfører LEIV A. BRECKE

Torggt. 1 . Oslo

Tidsskriftet sendes gratis til medlemmer av klubber tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Årsabonnement Norge kr. 16.—.

Annual Subscription all Foreign Countries kr. 20.—.

Annonsepriser . Advertising rates:

1/1 side (page)	kr. 150.00
1/2 ———>	80.00
1/4 ———>	50.00
1/8 ———>	30.00
1/16 ———>	20.00

payable in Norwegian kroner or foreign exchange at current rates.

Samlerannonser:

kr. 1.00 pr. linje, minimum kr. 5.00, for medlemmer av forbundsklubber og faste abonnenter (omfatter ikke annonser angående salg av merker, samlinger og rekvisita). Bare forskuddsbetalte samlerannonser blir tatt inn.

Opplag: 2250 eksemplarer.

Tidsskriftet kommer ut med ett nummer i måneden — juli og august unntatt. For juli og august utgis et dobbelt-nummer.

Bestillinger på tidsskriftet, særtrykk, enkelte nummer samt korrespondanse angående annonser, sendes forretningsføreren

Forbundets postgironummer er: 69 268

Bankgironummer er: F 8299 B/179.

Korrespondanse angående tidsskriftets redaksjon sendes redaksjonen direkte.

Trykt hos Ed. B. Giertsen A/S, Bergen.

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

og førstedagsbrev november 1961

utgitt av Norsk Frimerkehandlerforening
til salgs i alle frimerkeforretninger.

Pris kr. 1,50 + porto 20 øre.

ALLE NORSKE FRIMERKER

kjøpes kontant. Innkjøpsliste (desember 1961) over brukte og ubrukte frimerker samt førstedagsbrev sendes mot 90 øre i ubrukte frimerker.

ANTON HOLMBOE

Frimerker en gros.

Prof. Dahls gate 53 B, Oslo. Telf. 55 12 25.
Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

Godt utvalg

i norske og skandinaviske frimerker.

Pakker fra alle land.

Albums - Kataloger - Rekvisita etc.

S. D. MELBYE

Frimerkeforretning

Universitetsgaten 11 - Oslo

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

Besøk

Postmuseet

Åpningstider:

Søndag kl. 12—15
Tirsdag • 10—15
Torsdag • 10—15
Fredag • 10—15

BYTTERINGEN TAASTRUP

kan stadig optage nye norske samlere som medlemmer, forlang bytteregler og eventuelt ogsaa prøvesending. Oplys samleromraade.

BYTTERINGEN, Parkvej 29
TAASTRUP, DANMARK

Nr. 12 — DESEMBER 1961 — 20. årgang

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Redaktører: F. C. MOLDENHAUER J.R. (ansv.) og EIVIND EVENSEN

TYVE ÅR ETTER.

Av Norsk Filatelistisk Tidsskrifts første redaktør
ODVAR JOHS. WITZØE

Kan det være mulig at det alt er gått 20 år siden vi sendte det første nummeret av tidsskriftet ut på markedet? Jeg må vel bøye meg for kjensgjerningen, men det virker så underlig nært alt det som hendte i forbindelse med starten.

Jeg var blitt tildelt den ære å være tidsskriftets første redaktør, og det store spørsmålet var jo hvordan vi skulle legge opp bladet. Vi kom til det resultat at det ikke nyttet å fylle bladet med videnskapelig filateli, for det ville sikkert skremme vekk de tusener av nye samlere som stadig strømmet til våre rekker og som vi håpet på som lesere. Planen var derfor å lage det enkelt til å begynne med og så flette inn tyngre stoff etter hvert.

Jeg fikk da iallfall den gleden å begynne, men så plutselig forsvant mitt navn fra redaktørplassen på side 1, og siden er jeg stadig blitt spurt hva grunnen var til at jeg forsvant etter så kort tid. Og den historien har jeg lyst til å servere fordi den faktisk virker enda latterligere i dag enn den gang.

Det var krig, og bladet var underlagt det daværende «kultur»-departement, og der satt man med lupe og passet på at ikke noe «galt» skulle snike seg inn i datidens trykksaker. Jeg fikk bl. a. beskjed om at det ikke måtte rykkes inn stoff fra folk som var reist fra landet og andre uønskede individer, men jeg måtte jo selv avgjøre hvem som var ønsket. Senere skulle det vise seg at redaktøren av Morgenpostens frimerkepalte, Lupen, var en av de uønskede, men «kultur»-departementet ble nok for sent oppmerksom på at Lupen og N.F.T.'s redaktører var samme person!

Vel, vår adresse var *Torvet* 8, og etter første nummer kom det omgående et brev som meddelte at «Føreren» i sin nye rettskrivning hadde bestemt at det ikke lenger skulle hete torv, men torg og at dette måtte rettes i neste nummer. Nå fant jeg ut at *Torvet* i Oslo var et egennavn og at dette navnet ikke var forandret.

Det var ikke så mye som skulle til for å more den gangen, og følgelig skrev jeg også i neste nummer *Torvet*.

Men det skulle jeg altså ikke ha gjort, for straks ble jeg innkalt til forklaring, for det jeg hadde gjort var blitt oppfattet som en tross mot «Føreren»s forordning om ny rettskrivning. Og Norsk Filatelistisk Tidsskrift fikk ordre om å se seg om etter en ny redaktør.

Mere skulle det ikke til den gang. Norsk Filatelistisk Tidsskrifts første redaktør ble altså raskt avsatt på grunn av en liten *g*!

Sant å si, så var jeg virkelig lei for det selv om det i de dager var meget begrenset hva vi kunne ta inn i bladet, så mente vi det hadde sin store misjon. En meget stor del av de begynnere som strømmet til og begynte å interessere seg for frimerkesamling hadde virkelig behov for et bindeledd, og det tror vi også det ble. Det er ikke tvil om at tidsskriftet spilte en stor rolle i denne vanskelige tiden, og at det

Forts. s. 184.

Den ansvarlige —

— og den **U**ansvarlige.

Samlere — bruk samlerens egne førstedagskonvolutter! Dette slagordet har slått leserne i møte i de siste 4 numrene av bladet vårt. Om det er ordet eller prisen som er grunnen — Norsk Filatelistisk Tidsskrifts FDC-service er blitt en suksess. Mer enn vi hadde turd håpe på. Til tross for at vi ligger til dels langt under våre konkurrenter i pris, og at vi har brukt mange farger på konvoluttene — helt opp til 4 — har foretagende gitt et lite overskudd — en slant til tidsskriftet og en almisje til redaktørene og medhjelperen.

Ideen som ble født i skuffelse over manglende forståelse når det i et enkelt tilfelle gjaldt å støtte en samlerklubb er blitt en boomerang som sikkert har rammet mange ganske følelig.

Vi startet meget beskjedent med Universitetsmerkene — var selvsagt usikre på resultatet og trykte i første omgang 2000 konvolutter. De gikk fort unna, og nytt opplag (annen trykning for å holde terminologien) på 800. Dessverre viste det seg at det ble for lite også — vi måtte melde pass. Nansen gikk i 4000 som også viste seg å være for lite, og så Amundsen med 6000. Nobel er trykt i 6500, og de går sikkert unna. For siste utgaves vedkommende kom vi imidlertid opp i en meget kjedelig og beklagelig situasjon — konvoluttleverandøren vår sa plutselig stopp — han kunne ikke levere mere av det ordinære formatet vårt til tross for at vi i september bestilte 50.000 og bare har mottatt 16.000. Vi skal ikke trette leserne med å gjengi alle de ord og uttrykk som falt over leverandørens hode i den anledning — dessuten er det jo jul snart og da så. Det kjedelige er at Nobelkonvoluttene er litt bredere og kortere enn våre tre tidligere utgaver — vi syns det er fryktelig leit, men i nøden spiser som bekjent en viss mann fluer og enda verre ting. Konvoluttene har dessuten en altfor stor klaff, men det var det beste vi kunne skaffe i farten.

Vi fikk en del kritikk over vår leder den gang vi angrep førstedagskonvoluttleverandørene — en av våre hyggeligste klubber var meget fortørnet over oss, men resultatet av vår service har bevist at vi hadde rett i våre påstander om at leverandørene beregner seg en ublu fortjeneste, og at samlerne blir utnyttet. Vi leverer vår konvo-

lutt fra 10 til 40 øre billigere enn andre, dessuten selges mesteparten av vår produksjon gjennom grossist til en pris som seg hør og bør ligger langt under utsalgsprisen på 40 øre. Likevel greier vi med et relativt lite antall å gå med overskudd etter at tegner, klisjeanstalt, trykkeri og papirleverandør har fått sitt. Hva da med de som tar helt opp til det dobbelte av prisen og dessuten leverer mesteparten fra egen disk? Er ikke det ublu forretning?

Vi mener at vi med våre utgaver har bevist vår påstand, og for så vidt kunne vi nå slutte, men etter mange om og men har vi bestemt oss for å fortsette. Selvsagt er det en skral timebetaling for arbeidet, men det er jo heller ikke fortjenesten vi er ute etter — hadde det vært det så hadde vi sluttet som redaktører for lenge siden. Nei vi liker — i hvert fall foreløpig — dette arbeidet, og kan vi ved hjelp av førstedagskonvolutter, innbinding av årganger av bladet, effektuering av frimerker og formidling av bytteønsker hjelpe norske samlere så er det fortjeneste god nok. Selvsagt kan det mange ganger være bittert å måtte avslå en henstilling fra kone og barn om en søndagstur på grunn av skrivarbeid for tidsskriftet, men på den annen side så gir dette arbeidet oss så meget. Særlig har vi fått mange riktig gode venner — både kjente og ukjente — og noen uvenner også selvsagt. Hadde vi ikke *det* fått så hadde det ikke vært et frimerkeblad, men en samling av søndagsskolefortellinger.

Og derfor med en ny årgang Norsk Filatelistisk Tidsskrift — den tyvende i tallet — ønsker vi alle våre venner og «uvenner» en riktig god jul med takk for gode og onde ord i 1961.

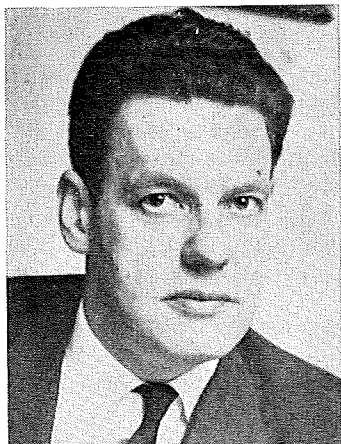

Norsk Filatelistisk Tidsskrifts hederstegn.

Vi minner om at forslag til utdeling av dette hederstegn må være innsendt til Forbundets styre innen utgangen av desember måned. Forslagene må være skriftlige og inneholde begrunnelse.

Oslo, den 30. november 1961.

Arnstein Berntsen, president.

Oss jubilanter imellom.

Ved et skjebnens innfall — godt assistert av Hroar Grudtvig har — Oslo Filatelist-klubb og Bergens Filatelist-Klub samme stiftelsesdag — nemlig den 11. desember. Stiftelsesårene derimot er forskjellige, men ikke verre enn at begge klubbene kan feire jubiléum samme dag — 75 i Oslo — 50 i Bergen. Hvem som har hatt en finger med i spillet når jubiléumsformennene ble valgt er ikke godt å si, men snodig er det nå at de begge heter Evensen — Anders i Oslo — Eivind i Bergen. Er dere i familie også kanskje?

— Ja, absolutt — vi tilhører begge familien Evensen. Den teller riktignok atskillige tusen deriblant nestformannen i Stavanger Filatelist-Klub — Sigurd —, men i slekt — nei se det er vi ikke.

— Å være jubiléumsformann må vel være et ærefullt verv?

— I hvert fall travelt. Tenk bare på alle de talene vi har holdt, og enda står det noen igjen til festen den 11. På Grand i Bergen — på Grand i Oslo. Vel la oss bare innrømme det — det har vært et morsomt år.

— Og så har det vært utstillinger begge steder.

— Ja, men det er vel bare så altfor godt kjent for NFT's lesere. De er vel tvangsforet med reglementer og resultatlister og mer eller mindre velvalgte reportasjer. Vi får nøye oss med å slå fast at vi kom levende igjennom det. «Nå medaljene våre kom nå svare sent da», skyter Oslo-Anders inn, «men det skyldes en kombinasjon av uhell, det var da merkelig at både gravør og etuimaker skulle bli syke samtidig og derved forsinke saken». «Men så var de nå meget pene når de kom», repliserer Bergens-Eivind.

Formenn som utstillere.

Det er kritisert at dere begge deltok i utstillingene i Oslo og Bergen — utstillinger som dere hver for dere hadde hovedansvaret for.

— Ja, da er det vel best at jeg svarer først siden jeg var så heldig å få høyeste pris begge steder. Det er klart at en må ha lov til å delta i konkurranseklasse selvom en administrerer en utstilling. At skjebnen ga meg topprisene var like forbausende for meg som kanskje for mange andre. Men dette er muligens årsaken til kritikken. Jeg har jo ikke deltatt i stort annet enn klubbkonkurranser tidligere, og jeg synes kritikusene burde tidd stille heller enn å være «misunnelige». Juryens dom er jo avgjørende, og den har ikke brydd seg om hvilken status utstillerne hadde i forhold til arrangementet. Selvom Evensen, Bergen, og jeg er formenn, kan vi ikke utelukkes når vi for øvrig er innenfor reglementets regler. Slik tale må være det rene tøv.

— Jeg var jo atskillig beskjednere — eller rettere sagt samlingen — enn min Oslo-kollega med mine sølvmedaljer. Ærlig talt så streift ikke tanken meg at jeg ikke kunne stille ut på «Bergen 1961» selvom jeg var formann i klubben og i hovedkomiteen for utstillingen. Jeg måtte som sådan sørge for at utstillingen kom istand, og sto ansvarlig overfor klubben arrangementsmessig og økonomisk, men vurderingen av samlingene var jo juryens sak, og der hadde jeg noe å si. Juryens dom var like ukjent for meg da den ble lest opp på Fløien som for hvilken som helst annen. Den kritikk som er rettet mot at formennene deltar på utstillingene er jo i virkeligheten en uhyrlig insinuasjon mot juryen for uredelighet. Dessuten vil jeg på det bestemteste protestere mot argumenter om at formennene skal betraktes som parier, og som sådanne være stilt utenfor leken.

— Hvordan er tilslutningen til klubbene nå i jubiléumsåret?

— I et jubiléumsår er selvsagt medlemsintressen på topp. Det hender så mye — medlemmene får mange saker å diskutere — mange viktige avgjørelser å fatte. Dessuten kommer de mere direkte med i selve klubbarbeidet — i komiteer av forskjellige slag og som medhjelpere både når det gjelder teknisk og pekuniær assistanse. Intet gledet meg mer før og under «Bergen 1961» enn den hjelpsomhet som ble vist av våre medlemmer — aldri et surt nei — alltid et smilende ja. Og det er vel den viktigste side ved hobbyen vår — vennskap og hjelpsomhet.

— Det virker ansprende på medlemmene å jubilere. De tar alle et tak med og hjelper uselvisk på alle områder. Arrangerer og står i for å få klubben og klubblivet et hakk fremover. Jeg må også få si at i O.F.K. har det bare vært en glede å arbeide både med det daglige og særlig med utstillingsforberedelsene — å møte slik spontan støtte og hjelpsomhet på alle hold, er en opplevelse. Klubbånd er vel det rette ord for det.

Tradisjonen skal holdes vedlike.

— Ved et jubiléum skal en ikke bare se bakover og minnes alle de som har ført klubbene fremover gjennom onde og gode dager, men se fremover. Hva har dere å by på?

— For O.F.K. er et jubiléum alltid knyttet sammen med visse tradisjoner. Selv om disse nok er blitt revidert gjennom 75 år og er blitt mindre pompøse enn i gamle dager så prøver vi å holde stilen. De gamle medlemmer gledes ved det, og de yngre lærer å forstå at tradisjoner uten overdrivelser er et pluss for en klubb. Men slavebundet føler vi yngre oss ikke. Vi må selvfølgelig følge tiden og prøve å mestre problemene best mulig og etter vår egen overbevisning. Ved diskusjoner vil jo alltid en appell til godviljen og det å få frem smilet være viktige punkter, og så retter igrunnen alt seg stort sett pyntelig.

— Fremtidsplaner for Bergensklubben kan jeg dessverre ikke gi siden jeg skal slutte som formann nå ved årsmøtet i januar. Men så mye kan jeg vel si at også det nye styre i likhet med de foregående vil holde tradisjonen ved like. Ikke slik å forstå at vi skal stivne i gamle former, og slavisk følge vedtak som engang er fattet. Nye tider nye skikker heter det — slik også i klubbarbeidet, avgjørelser må fattes i henhold til dagens situasjon. Men jeg tror det er riktig å forsøke å følge i de gamle fotspor når det gjelder selve hobbyen — la smilet komme mere frem — la oss som dem kose oss med våre frimerker — tross alt er det jo en fritidssysse.

— Du vil slutte nå allerede etter bare tre år?

— Etter min oppfatning er det en passende periode. Jeg tror det er positivt galt at formennene sitter for lenge. En formann skal slutte mens han enda syns det er morsomt å være for-

mann, snart føles det som en plikt og til slutt anser han seg uerstattelig. Og når det er gått så langt da er det umulig å finne habile kandidater. I enhver klubb er det emner nok, men det er ikke greit å ta over etter en dyktig leder som har sittet i en liten mannsalder — det er mye lettere når forgjengeren har fungert en tre—fire år.

— Jeg har ikke tenkt å slutte av i OFK ennå men jeg er enig i at formannstillingen bør skiftes på, ellers kan det bli noe stereotypet i klubbarbeidet.

Det er ikke mer enn rimelig å forlange at medlemmene ivaretar og overtar hver for seg sin del av administrasjonsarbeidet, og ikke bare overlater til noen få stadig å gjøre alt.

La f. eks. kritikkerne prøve seg litt. De vil da nok forstå at de som arbeider for klubben gjør det til klubbens beste.

— Og etter 11. desember kan dere så hvile på deres laurbær?

— Vel, det er vel atskillige tistler i kransen for oss begge. Det er sikkert mange kaktusser vi skulle hatt, men vi har gjort vårt beste, og etter fattig evne forsøkt å drive OFK og BFK slik våre stiftere har krav på.

Tve år etter.

Forts fra s. 181.

dekket et stort behov. Det er bare synd at bladet ikke har den nødvendige økonomiske bakgrunn i dag. Det koster penger å gjøre et tidsskrift fullverdig, og man kan ikke forlange å få et stort og fyldig blad med førsteklasses stoff når de nødvendige pengemidler ikke foreligger. Det overrasker meg virkelig at det i det hele tatt lar seg gjøre å få bladet ut, ikke minst p.g.a. de ytterst begrensede annonsemuligheter som bladet har, og vi skal såmen bare være takknemlige for at noen overhodet vil påta seg de vanskeligheter og ubehageligheter som redigering av et lutfattig tidsskrift fører med seg.

La oss slutte opp om Norsk Filatelistisk Tidsskrift, og la det være vår fødselsdagshilsen til bladet.

Canadas postverk melder

at transparente forseglete plastickonvolutter med frimerker til en verdi \$ 1 vil være til salgs ved alle canadiske postkontor i nær fremtid. En type konvolutter inneholder en 20-blokk 5 cent merker av bruksserien, den annen type 2 25-blokker 2 cent merker også av bruksserien. Disse frimerkepakker er en canadisk oppfinnelse som skal erstatte de tidligere frimerkehefter. Og som frimerkehefter er blitt et populært samleområde, så vil sikkert også disse frimerkepakker få sine tilhengere, i særdeleshet når det nevnes at blokkene er uttagete på alle 4 ytterkanter, og således utgjør en slags miniatyrark.

Hva er galt ved våre priser på norske frimerker?

På møte den 30. nov. 1961 tok Moss Filatelistklubb opp til diskusjon spørsmålet om prisene på norske frimerker. Utgangspunktet for diskusjonen var det intervju med dr. Imre Vajda som Norsk Filatelistisk Tidsskrift brakte i sitt oktobernummer. I det følgende gjengis et sammendrag av de synspunkter som kom fram i diskusjonen.

Spørsmålet om prisene på norske frimerker berører noe vesentlig i norsk filateli i dag. Det er temmelig opplagt at norske frimerker, både klassiske og nyere, er satt altfor lavt i Norgeskatalogens prisangivelser, og følgelig også i de utenlandske kataloger, som må antas til en viss grad å bygge på den norske spesialkatalogen. Selv de kataloger i utlandet som ligger over den norske i priser, har neppe det prisnivå som svarer til de norske merkenes virkelige verdi. En sammenligning mellom norske merker og merker fra f. eks. Finnland, Sveits og Sverige viser at det må være noe galt fatt med den norske prisansettelsen. De altfor lave prisene vi har her hjemme på våre egne merker, har under alle omstendigheter meget uheldige følger. La oss ta fram noen av de mest nærliggende forhold.

De samlere i utlandet som har interesse for Norge, betaler i sine hjemland langt høyere priser for norske merker enn vår egen katalog anfører. Følgen er at gode norske merker så å si ikke kan oppdrives her i landet lenger. De som eier slike merker, er lite interessert i å selge. De lave prisene fører til at merkene i stor utstrekning blir låst ned og unndratt omsetning her hjemme. Utenlandske oppkjøpere på Norgesbesøk og de norske forhandlere som likevel greier å skaffe seg merker til de lave prisene vi holder, selger merkene igjen i utlandet til langt høyere priser.

Et annet moment i denne forbindelse er at norske filatelister har lite å by fram som bytte-midler. Vi har ikke slike verdier å by på som våre bytteforbindelser i utlandet kan oppvise, fordi prisene hos oss ligger uforholdsmessig lavt. La oss ta som eksempel de norske krigstidsmerkene 1940—1945, der bl. a. opplagstallene skulle betinge ganske andre priser enn de nåværende. Interessen for motivsamling skulle tilsi det samme, men disse forholdene ser ikke ut til å være tatt i betraktning ved prisansettelsen. Det er med andre ord de norske filatelistene som får

svi på pungen for den uheldige prisingen som drives her i landet. De samlere i utlandet som har fått øynene opp for hva norske merker virkelig er verd, må nødvendigvis le foraktelig av oss, som ikke vet å verdsette våre egne saker. Vi skaffer oss bare vanry på den måten.

Et viktig moment er også den norske kronens stadig synkende kjøpekraft. Våre samlinger og våre byttemidler synker i verdi etter som tiden går, fordi katalogens priser ikke har fulgt forandringene i kroneverdien.

Kan vi ikke selv bidra til å øke både interessen for og tilliten til norske merker ved å gi dem den verdi de virkelig tilkommer? Den konklusjon vi kommer til, er at prisene på norske frimerker må settes betraktelig opp, til et nivå som svarer til deres virkelige verdi som samleobjekter, bedømt ut fra en sammenligning med andre lands merker og deres priser. Et sunt og riktig prisnivå for våre egne merke må vi ha lov til å forlange. Det vil si en prisdannelse ut fra opplagstall, tilbud og etterspørsel og andre momenter som måtte virke inn. Vi mener derfor at ut-giverne av Norgeskatalogen bør ta opp sitt syn på norske frimerkers verdi til revisjon. Det kan i denne forbindelsen også nevnes at de store utenlandske kataloger utgis av store frimerkehus, handelshus, som har daglig og direkte føling med markedet og omsetningen og derfor bedømmer og ansetter prisene deretter.

Vi har tatt opp dette emnet for å utfordre til diskusjon i tidsskriftet, og vi oppfordrer de andre filatelistklubbene til å ta opp spørsmålet til drøftelse og avgi uttalelse i saken. La oss også få katalogutgiverne og frimerkehandlerne syn på saken!

For Moss Filatelistklubb,

Helge Frøyset,
sekretær.

Norsk Filatelistforbund

ønsker alle samlere

GOD JUL

To utdelinger av Anderssen-Dethloffmedaljen

Direktør Nils Strandell.

Sir John Wilson.

Denne høye norske filatelistiske utmerkelse, som ble innstiftet på Oslo Filatelistklubbs generalforsamling 16. nov. 1942 og som tidligere kun er utdelt to ganger, nemlig til Johs. Jellestad i 1944 og til Abr. Odfjell i 1949, tildeles i år:

Sir John Wilson, Bart, London og

Direktør Nils Strandell, Stockholm.

Medaljen skal være en belønning for fremrakende ytelser på filateliens område.

Både Sir John Wilson og direktør Nils Strandell er så kjent innen internasjonal filateli og har utrettet så meget for filateli at det er overflødig, for ikke å si umulig å nevne alt det som disse to har utrettet og alle de tillitsverv som de gjennom årene har hatt.

Begge har på grunn av sine fremrakende kunnskaper og sin grundige og allsidige filatelistiske viten vært tilkalt som medlemmer av juryen ved en rekke internasjonale utstillinger, herunder også til den internasjonale frimerkeutstilling i Oslo i 1955. De har begge innehatt de høyeste tillitsverv innen filatelistiske organisasjoner.

Sir John Wilson ble i 1938 utpekt som

bestyrer av den kongelige frimerkesamling i London og har siden skjøttet dette verv.

Direktør Nils Strandell har vært en av forgrunnsfigurene innen skandinavisk filateli og har gjort denne kjent over hele verden.

Begge har gitt rike impulser til norsk filateli.

Når komiteen enstemmig har besluttet å utdele Anderssen — Dethloffmedaljen til Sir John Wilson og direktør Nils Strandell, er det samtidig en glede å kunne bringe Oslo Filatelistklubbs hjerteligste lykkønskninger til begge med håp om at de måtte finne anledning til å overvære Oslo Filatelistklubbs 75-årsjubiléumsfest hvor overrekkelsen da vil finne sted.

Som komité ved utdelingen har fungert: Anders Evensen (formann), Arnstein Berntsen, Per Gellein, Stian Sannes, Leiv A. Brecke (sekretær), Per Widerøe samt Dan Thune-Larsen som varamann for Nils Strandell.

Oslo, den 13. november 1961.

Anders Evensen, formann.

Plateteknikken for de eldre norske frimerker i boktrykk.

Av Carl H. Werenskiöld.

Forts. fra nr. 11/61.

Annen epoke, april 1886—des. 1888.

Denne omfatter utgavene:

- 3 øre, pl. II og III.
- 5 øre, pl. I, II og IIx.
- 10 øre, pl. II, IIx, III og IIIx.
- 20 øre, pl. I, IX, II og IIx.

Ved ca. 52 fellinger fra en blokk av 4 annen-originaler (4 graveringsstyper) fikk man det fornødne antall (2 x 100) stempler for dobbeltplaten, pluss reserver. Arbeidsgangen var som nærmere beskrevet i tabell 4.

Tabell 4
«20 mm», annen epoke.

Arbeids- trinn	Fellings- trinn	Beskrivelse	Utseende		Teksten (hvite deler i merket)	
				Jfr. Fig.		
0	—	Originalstemplet (stål)	Speilvendt	2 B	Ufullstendig	Senket
1	—	Avforminger av originalstemplet i voks til 4 matriser.	Rettvendt	2 C	Ufullstendig	Opp- høyd
2	1	Felling fra matrisene til 4 annen-originaler.	Speilvendt	2 D	Fullstendig- gjort ved graving	Senket
		Inngraving av punktum og lille verditall samt påstøpning av fot på hvert stempel. Disse ble spent sammen som fellingsblokk i en liten jernramme.		2 E		
3	—	Ca. 52 matriseblokker ble laget ved avforminger av annen-original-blokken i voks.	Rettvendt	2 F	Fullstendig	Opp- høyd
4	2	Fellinger fra matriseblokkene til fornødne antall trykkstempel-blokker (2 x 25) for dobbeltplaten, pluss reserver.	Speilvendt	2 G	Fullstendig	Senket

Tredje, fjerde og femte epoke, des. 1888—mars 1893.

I denne periode ble den eksperimentelle gang noe uklart på grunn av de mange forsøk på økonomisering for å utnytte trykkplatene til det ytterste. Suppleringsfellinger og omfangsrik oppgraving ble foretatt ved reparasjon av plater. Forhåndenværende materiale, f. eks. brevkortklisjeer, ble tatt i bruk både som fellingsklisjeer og som reserver.

Arbeidsmetodene i denne periode var stort sett som følger:

A. Åtte annen-originaler ble laget og inngravert (8 graveringsstyper). Disse ble satt sammen til 2 fellingsblokker for felling av trykkstemplene.

B. To annen-originaler med inngraving (eller brevkortklisjeer) ble brukt til fremstilling av 2 fellingsblokker (8 fellingstyper) for felling av trykkstemplene.

C. En annen-original med inngraving (1 graveringsstype) ble brukt til fremstilling av 2 fellingsblokker (8 fellingstyper) for felling av trykkstemplene.

D. En annen-original med inngraving (1 graveringsstype) ble brukt til fremstilling av én fellingsblokk (4 fellingstyper) for felling av trykkstemplene.

Denne siste metode (D) ble funnet mest tilfredsstillende og tjenlig, og ble deretter brukt i en årrekke for antikvamerkenes av Centraltrykkeriet og Knudsen. Tanken er blitt fremsatt¹⁵, at

Tabell 5
«20 mm», siste metode.

Arbeids- trinn	Fellings- trinn	Beskrivelse	Utseende		Teksten (hvite deler i merket)	
				Jfr. Fig.		
0	—	Originalstemplet (stål).	Speilvendt	2 B	Ufullstendig	Senket
1	—	Avforming av originalstemplet i voks til én matrise.	Rettvendt	2 C	Ufullstendig	Opp- høyd
2	1	Felling fra matrisen og inngrave- ring av punktum og lille verditall til én annen-original.	Speilvendt	2 D 2 E	Fullstendig- gjort ved graving	Senket
3	—	Avforming av annen-originalen 4 ganger i voks til matriseblokk.	Rettvendt	2 F	Fullstendig	Opp- høyd
4	2	Klisjéer felt fra matriseblokken ble klipt fra hverandre, påstøpt fot og spent sammen til fellingsblokk i en liten jernramme.	Speilvendt	Som 2 E	Fullstendig	Senket
5	—	Avforminger av fellingsblokken i voks til ca. 52 matriseblokker.	Rettvendt	Som 2 F	Fullstendig	Opp- høyd
6	3	Fellinger fra matriseblokkene for fremstilling av fornødne antall trykkstempelblokker (2 x 25) for dobbeltplaten, pluss reserver.	Speilvendt	2 G	Fullstendig	Senket

muligens bare 2 klisjéer ble felt fra annen-originalen, og at 2 tilsvarende ble felt fra disse, så det ble fireblokk. Nøyaktige målinger¹⁶ av frimerker av forskjellige fellingstyper viser imidlertid at denne teori neppe kan være riktig. Arbeidsgangen i denne siste periode (nov. 1892 fremover) må derfor antas å ha vært som beskrevet i tabell 5.

Størrelsevariasjoner i trykkstempler og frimerker.

Som ovenfor nevnt varierer frimerkene noe i størrelse i de tidligere utgaver, hvor originalstemplet ble avformet i bly. Denne variasjon skyldes helt tilfeldige forskjeller i klisjéenes størrelse på grunn av den nødvendige deformerende håndtering av de tynne kopperbelegg i de forskjellige fellinger.

I «20 mm» og senere utgaver, hvor avformingene ble foretatt i voks, som helt enkelt kunne smeltes vekk, og hvor kopperbeleggene således var lite utsatt for deformering, varierer klisjéene og frimerkene også i størrelse, men her ligger saken helt annerledes an. Etter hver avforming i varmt (ca. 40° C) voks trekker voksmatrisen seg sammen under avkjølingen til vanlig temperatur. Fellingen fra den kalde voksmatrisen blir således noe mindre enn tilsiktet, og denne forminskelse gjentar seg for hvert fel-

lingstrinn ifølge den såkalte «fortsatte fellingers lov». Jeg har ved nøyaktige målinger påvist¹⁷ at forminskelsen pr. klisjé pr. fellingstrinn i Norgeskatalogen nr. 53 IV var gjennomsnittlig 0,14 mm loddrett og 0,11 mm vannrett. Det synes rimelig å anta at disse tall er noenlunde representative for også de andre utgavene fremstillet ved avformning i voks. Det viste seg også at frimerker av de forskjellige graverings- og fellingsstyper var noe ulike i gjennomsnittsstørrelse pr. type. Dette kan visstnok for det meste føres tilbake til originalstemplets og/eller annen-originalens avforming flere ganger i én og samme lille voksplate, hvor vokset gradvis kjølnet og trakk seg sammen. Første avtrykk, med vokset varmest, trakk seg derfor mer sammen under avkjølingen etter avformningen, enn siste avtrykk, som ble gjort i delvis avkjølet voks. Fellingen fra første avtrykk ble således noe mindre enn fellingen fra siste avtrykk, med mellomliggende størrelser for de andre fellinger.

I litteraturen heter det av og til (og til dels uriktig) at en blokk er blitt tatt ut av en plate, gravert opp og brukt som fellingsblokk ved reparasjon av platen eller fremstilling av ny plate. Frimerkene fra den således reparerte plate eller plategruppe måtte i så fall foreligge i 2 størrelser for hver graverings- eller fellingstype, én som skyldes de normale fellinger fra annen — origi-

nal-blokken, og én noe mindre (ett fellingstrinns beløp) fra fellingene fra den oppgraverte felling-blokk. Hvorvidt slike spekulasjoner angående bruk av oppgravert eller «lånt» fellingblokk kan være riktig, må i hvert tilfelle avgjøres vesentlig på grunnlag av nøyaktige målinger¹⁶, hvor man skulle vente seg to frimerkestørrelser for hver graverings- eller fellingstype. Skjønt målingene i og for seg ikke er vanskelige, må man ha noenlunde rikelig materiale, og bedømmelsen må skje meget varsomt ved sammenligninger **type for type**. Her ligger et stort, hittil dårlig bearbeidet felt. For dem som tør gi seg i kast med slike undersøkelser kan nevnes at målingene, type for type, bør oppsettes grafisk som kurve, med målingstallene som abscisser og antall målinger (for hvert tall) som ordinator. Målingene foretas langs frimerkets midtlinje, mellom **indre** rammelinjer, bare i frimerke-papirets fiberretning, dvs. loddrett på merker med liggende posthorn (I) vannmerke, og vannrett på merker med stående vannmerke. Målinger på tvers av fiberretningen, eller uten hensyn til denne, er upålitelige og er ikke umaken verdt. Hvis man har å gjøre med bare én gjennomsnittsstørrelse pr. type, får kurven ett maksimum. Hvis derimot to størrelser pr. type foreligger, vil kurven utvise to maksima. Hvis forskjellen mellom disse er ca. 0,14 mm loddrett eller ca. 0,11 mm vannrett, skulle dette tyde på ett fellingstrinns forskjell. For å lette arbeidet kan man legge frimerkene i små konvolutter, hver med sitt bestemte mål påskrevet, og så setter man opp den grafiske kurve på grunnlag av antall merker av hver størrelse. Merker med mål nær midten mellom de to maksima må selvfølgelig legges til side som ubrukbare for den påfølgende tolkning. Det sier seg selv at man også tar frimerkenes utseende (karakteristiske kjennetegn, feil osv.) i betraktning under bedømmelsen hvorvidt en påtenkt teori kan være riktig eller ei. Og når du så etter langt og omhyggelig arbeid har vunnet frem til et pålitelig resultat, la oss andre få høre om det gjennom tidsskriftet.

¹⁵ G. Caspersen: «Norske Frimerker, Centraltrykkeriets utgaver», s. 4.

¹⁶ Metoden er beskrevet i min artikkel i Norsk F.T. 1953, s. 93—99; 1954, s. 2—10; 1955, s. 199—200.

¹⁷ Norsk F.T. 1960, s. 168.

KJØP eller BYTTE

Brev med jubiléumsmerkene og maskinstempel NORWEX søkes. I bytte gis svenske frimerker.

Ernst Rydahl,

Seminariegaten 2, Karlstad — SVERIGE

Hvem eier frankaturen?

I en del tyske og østerrikske tidsskrifter har det i den senere tid vært en del diskusjon om hvem som har eiendomsretten til frankaturen og da spørsmålet kanskje kan interessere enkelte her i landet, skal jeg gi en kort orientering om hvorledes dette må løses etter norsk rett. Da vi ikke har noen direkte lovbestemmelse herom og spørsmålet, såvidt vites, ikke har vært oppe til avgjørelse ved noen domstol, blir det som nedenfor er anført betraktninger over det som kan utledes etter alminnelige rettsprinsipper.

Det som har vært diskusjonstemaet i de utenlandske tidsskrifter er om mottakeren av et brev kan disponere over brevet, den konvolutt som brevet er sendt i samt de frimerker som er påsatt konvolutt. Utgangspunktet vil vanligvis være at den som skriver et brev er eier av brev og frimerker. Det må derfor påvises en spesiell hjemmel før man kan si at eiendomsretten går over til mottakeren av brevet. Denne hjemmel vil vanligvis være klar, idet man legger en stilltiende gaveerklæring i den handling at brevet sendes. Når mottakeren får brevet, blir han derfor eier av brev, konvolutt og frimerker ved denne gaveoverførsel fra avsenderen.

Har imidlertid avsenderen uttrykkelig skrevet i sitt brev at han forbeholder seg eiendomsretten til f. eks. frimerkene, foreligger ikke noen slik stilltiende gaveoverførsel og mottakeren blir da ikke eier av frankaturen. Det samme gjelder for brev og konvolutt hvis han skriver at han vil ha alt tilbake. Eiendomsretten forblir i dette tilfelle hos avsenderen og mottakeren har ingen hjemmel for å beholde dette. En annen sak er det at avsenderen i så fall må sende med returporto, idet han ikke kan kreve at mottakeren skal bekoste forsendelsen.

I de tilfelle hvor brev-mottakeren har betalt for frankaturen på forhånd eller er belastet for dette i mellomregnskap, må han betraktes som eier av frimerkene fra det øyeblikk brevet sendes og noen gaveoverførsel blir det da ikke tale om.

L. B.

Frimerkepressen går.

Sverige.

De svenske Nobel-merkene kommer også den 9. desember og består av 3 verdier 20, 40 og 50 øre. Merkene gjengir portrett av Røntgen, Prudhomme, von Behring og vant Hoff, som alle fikk Nobel-prisen i 1901, henholdsvis for fysikk, litteratur, medisin og kjemi. 20 øre merket finnes såvel to-sidig som tre-sidig tagget, de 2 andre verdier bare to-sidig tagget. Fargene er henholdsvis rød, blå og grønn.

Antigua.

Den 14. november ble det utsendt 2 merker pålydende 20 og 30 cents i anledning den fullførte restaurering av Lord Nelsons havneanlegg. Fra 1725 til 1899 var dette anlegg britisk marine-stasjon og hovedkvarter for mange berømte engelske admiraler. Dokkanleggene ble først opprettet av Nelson, men etter at The Royal Navy oppga disse i 1899, forfalt snart anleggene, og det

hele var bare en haug med ruiner da foreningen «Havnens venner» ble stiftet i 1951. Ved innsamlinger og bevilgninger ble tilstrekkelige midler skaffet til veie for en fullstendig restaurering, og anlegget er nå en turistatraksjon av rang, hvor den besøkende føler seg satt tilbake til den tid da den engelske flåte kjempet mot Spania og Frankrike om herredømmet på de 7 hav. Anlegget er nå foruten å være et historisk monument også en havn for de mange havgående lystyachter i farvannet.

Belgia.

Den 9. november kom en serie på 3 merker i forbindelse med EURATOM's reaktor-anlegg i Mol. Anlegget er som bekjent bygget ved europeisk samarbeid og driver undersøkelser for atomkraftens fredelige utnyttelse. Merkene viser deler av anlegget, og verdiene er 40 cent, 3 Fr og 6 Fr.

Egypt.

Den 24. oktober sendte Egypt ut 2 merker pålydende henholdsvis 10 og 35 mills i anledning 16-årsdagen for opprettelsen av de Forenede Nasjoner.

Fiji.

De nye verdier i Fiji's bruksserie kom den 14. november. Verdiene $\frac{1}{2}$ d og 2 d gjengir Anigonis berømte portrett av dronning Elizabeth, 6 d gjengir en innfødt som slår på en primitiv tromme laget av en uthulet trestamme, 1/— verdien viser kart over det sydlige Stillehav med Fiji-øyene inntegnet. På tross av at den 180. lengdegrad, den internasjonale datolinje, går rett gjennom øyene, har man unngått alle komplikasjoner dette måtte forårsake ved følgende enkle manipulasjon: Fra 5 grader syd av ekvator til 52 grader syd av ekvator følger ikke den internasjonale datolinje den 180 lengdegrad, men ligger på 173 grader 30 min. vest 2. sh 6 d verdien gjengir Nadi flyplass, hvor selv de største jetfly kan starte og lande. 10/- verdien viser Fiji's hovednæringsvei, dyrking av sukkerrør og £ 1 verdien gjengir øyenes våpen, som ble godkjent av Edward VII i 1908. Inskripsjonen på Fijiansk lyder i oversettelse «Frykt Gud og vår fyrstes ære».

Gambia.

I forbindelse med dronning Elizabeths besøk til Ghana, Sierra Leone og Gambia utga Gambia den 2. desember, ankomstdagen for dronningen, en serie på 4 merker. Samtlige verdier bærer Anigonis portrett av dronningen, 2 d og $\frac{1}{3}$ d har dessuten en palmegren, mens 3 d og 6 d viser kart over det vestlige Afrika med Gambia inntegnet. Samtlige merker har innskriften: «Royal Visit 1961».

Israel.

Det er i desember 25 år siden violinisten Bronislaw Hubermann grunnla Israels filharmoniske orkester. I den anledning vil det bli utgitt et frimerke pålydende 50 agorot. Merket gjengir bilde av en violin og diverse andre instrumenter og blir flerfarget.

For å markere resultatene som er oppnådd i skogdrift og skogplanting i Israel blir det utgitt 2 frimerker i nær fremtid. Verdiene er 25 og 30 agorot, og motivene er symbolske tegninger fra Israels skogdrift.

Jugoslavia.

Den 28. november ble det utsendt en serie med nasjonaldrakter fra forskjellige jugoslaviske områder. 15 dinar, (2 mill), Serbia, 25 dinar (2 mill), Monténégro, 30 dinar (2 mill), Bosnia og Herzegovina, 50 dinar (1 mill), Makedonia, 65 dinar (1 mill), Kroatia og 100 dinar ($\frac{1}{2}$ mill), Slovenia.

Til minne om 100-årsdagen for opprøret i Herzegovina blir det den 15. desember utsendt et merke pålydende 25 dinar (1 mill) med bilde av Luca Vukalovic, lederen for opprøret.

Norfolk Island.

Bruksserien vil i 1962 bli utvidet med 2 nye verdier, nemlig 2 sh 5 d, som kommer den 5. februar, motiv pasjonsblomsten og 2 sh 8 d, som kommer 9. april motiv roseepel.

Papua & New Guinea.

I begynnelsen av 1962 vil bruksserien bli utvidet med et 3/- merke. Så vidt vites er dette første gang en trafikkpolitikonstabel er benyttet som frimerkemotiv, idet merket viser en innfødt politimann som dirigerer trafikken i hovedstaden Port Moresby.

Paraguay.

I anledning det 28. syd-amerikanske tennismesterskap i Asuncion, hovedstaden i Paraguay i tiden 15.—23. september ble det utsendt en serie frimerker såvel tagget som utagget i meget begrenset opplag, etter sigende bare 8000 utaggete serier. Verdiene er 0,35, 0,75, 1,50, 2,25, 4,—, 12,45, 20 og 50 Gs. De 3 høyeste verdier er beregnet for luftpost.

Pitcairn Islands.

Med inskripsjonen: «Return from Norfolk Island 1859—1864 — 1959—1964» ble det den 15. nov. utgitt en serie på 3 merker. Verdiene er 3 d, 6 d og 1/- og merkene vil bare være til salgs i 3 måneder. 2 ganger i øyenes historie er disse blitt forlatt av sine innbyggere. Begge ganger var årsaken den samme, frykten for overbefolkning. Første gang i 1831 var det ikke noen alvorlig evakuering, idet innbyggerne flyttet tilbake etter noen få måneder. I 1856 forlot den samlede befolkning, i alt 187 personer øyene etter å ha lidd sterkt under hunger og sykdom. De bosatte seg på Norfolk Island. En del av dem ble snart så syke av hjemlengsel at de i årene 1859—64 dro tilbake til sine vakre øyer. Det er fra disse 43 at øyenes nåværende befolkning stammer og med dem øyenes nåværende historie begynner. For å minne de siste 100-års uavbrutte og fredelige fremgang er de nevnte frimerker utgitt.

Russland.

I anledning kommunistpartiets 22. kongress ble det den 17. oktober sendt ut et merke pålydende 1 rubel til ære for de russiske pionerer på romfartens område. Det sensasjonelle ved dette merke er at det er ståltrykk på aluminiumsfolie, altså ikke papir, og som følge av denne trykkmetode virker det som om stjernene på merket lyser. På grunn av den vanskelige trykkmetode er opplaget meget begrenset.

Den 25. oktober ble serien autonome Sovjetrepublikker supplert med en ny verdi, 4 kopek, republikken Kalmyck. Det siste merke i serien verdens ungdomssenter er pålydende 2 kopek og fremstiller ungdommer fra forskjellige nasjoner som skyver en tanks på elven. Samme dag kom også et 4 kopek merke med bilde av Amangaldi Imanov som var hovedmann for erobringen av kosakkene for kommunismen.

Den 4. november kom et 4 kopek merke til minne om 44-årsdagen for den store oktober-revolusjonen.

Sierra Leone.

Den 25. november ved dronning Elizabeths ankomst til Freetown, hovedstaden i Sierra Leone, ble det utgitt en serie på 4 merker med innskriften: «Royal Visit 1961». Verdiene er 3 d, 4 d, 6 d og $\frac{1}{3}$ d. Samtlige verdier gjengir igjen Anigonis portrett av dronningen og på 3 d verdien finner vi dessuten det kongelige patent som ble tildelt The Sierra Leone Company i 1799. På 4 d

verdien finner vi The King's Yard Gate i Freetown. Porten har inskripsjonen (oversatt): «Kongelig fristed og hospital for afrikanere reddet fra slaveriet ved britisk høysinn og filantropi». Gjennom denne port passerte alle slaver etter ankomsten til Freetown ved frigivelsen. 6 d verdien gjengir interiør fra det gamle House of Representative i Freetown, og 1/3 d gjengir den kongelige yacht «Britannia» oppankret på Freetown havn.

Tsjekkoslovakia.

Den 25. oktober utkom de første 7 verdier av en serie på 10 merker som propaganderer for den internasjonale frimerkeutstilling «Praga 1962». Alle verdier har utstillingens emblem og inskripsjonen «Verdensutstilling av frimerker» på tsjekkisk og slovakisk og et av følgende språk: russisk, engelsk, kinesisk, tysk, svensk, arabisk, italiensk, portugisisk og esperanto. Merkene gjengir for øvrig tsjekkiske landskap med symbol på distriktenes hovednæringsvei. Verdiene er 20, 30, 40, 60 h, 1,20, 3 og 4 Kcs.

Tyrkia.

Til 100-årsdagen for opprettelsen av tekniske skoler i Tyrkia utkom den 21. oktober 2 frimerker pålydende 30 og 75 kurus. Opplag 600.000 serier.

Til minne om åpningen av det tyrkiske parlament den 29. oktober ble det også utgitt 2 merker pålydende 30 og 75 kurus. Opplagene er henholdsvis 2 mill. og ½ mill.

Den 11. desember blir det sendt ut en serie på 3 merker i anledning UNICEF's 15-årsdag. Opplaget er 600.000 serier, og verdiene er 10 + 5, (Malaria-utryddelse), 30 + 5 (helsearbeidet for mor og barn) og 75 + 5 kurus (ernæring og utdannelse).

U.S.A.

Den 10. oktober utkom et 4 centsmerke med bilde av Sun Yat Sen i anledning 50-årsdagen for opprettelsen av republikken China. (Nasjonalist-China). Den 6. november kom et 4 centsmerke i anledning 100-årsdagen for dr. James Naismiths fødsel, grunnleggeren av Amerikas nasjonalsport, basketball. 17. november nytt 8 c merke i bruksserien med bilde av general Pershing, sjefen for de amerikanske styrker under den første verdenskrig. Den 28. november kom et 4 cents merke til ære for sykepleierskene. I begynnelsen av 1962 kommer et 4 cents merke for malariaens bekjempelse, 6. januar et merke i anledning 50-årsdagen for New Mexikos opptagelse i Sambandsstatene og 14. februar et merke til 50-årsdagen for Arizona's opptagelse.

Poststyret melder

at salg av Blomstermerkene skal opphøre fra og med 1. januar 1962, og at restbeholdningene ved poststedene skal innsendes til frimerketellingskommisjonen snarest mulig etter denne dato.

Idrettsmerket 20 øre og skipsmerket 55 øre kan ikke lenger leveres fra Frimerkeforvalterens lager. Når beholdningene er utsolgt på postkontorene må disse merker bestilles fra Samlerluka.

Brev fra leserne.

I svar på herr Harris siste artikkel kan jeg bare meddele at det er ingen hemmelighet at 30-øren i NORDKAPP I ble kjøpt opp av ett konsortium. Oppkjøpet hadde sannsynligvis to hensikter. For det første gikk jo dette merket meget tregt for postverket til å begynne med, det kostet jo 55 øre, og det var penger mellom 1930 og 1934, man fikk jo dengang fem aviser for disse pengene, i dag får man en. Tillegget på merket var tenkt av Landslaget for Reiselivet i Norge brukt til bl.a. å bygge en tidsmessig turistkiosk med postkontor på selve Nordkapp, hvilket også ble gjort etterat Nordkapp I-merkene var blitt utsolgt nettopp ved dette oppkjøpet. Dernest tenkte vel deltagerne i konsortiet at der kanskje kunne bli penger av denne handelen med tiden. Vi opplever jo i disse dager en lignende historie på Island, hvor Islands Europamerker — 61 er blitt oppkjøpt av en foretaksom danske, som dog bare har den sistnevnte hensikt med oppkjøpet, da disse merker ikke er tilleggsmerker. Siste tillegg til AFA-katalogen har allerede måttet ta konsekvensen av dette oppkjøpet, og setter disse to merkene i kr. 25,—. Her ser man vel tydelig at det ikke er noe minus for fastsettelsen av verdien at ett merke er kjøpt opp, jeg har hørt at amerikanerne betaler 10 USA dollars pr. serie, og da merkene kanskje sitter på like faste hender som det blå i Nordkapp I, så tror jeg ikke at jeg vil fraråde herr Harris å kjøpe disse hvis han kan få dem for AFA-katalogens pris kr. 25,—. Men tilbake til 30-øren i Nordkapp I. I min butikk har dette merket vært mangelvare fra 1938 til i dag. Det stod i 1,—, 1,50, 2,— og 3,— kr. like før krigen, men sprang etterhvert opp til kr. 30,—, AFA i dag kr. 35,—. Min mening er at der er hundrevis, ja, tusenvis av samlere, som fremdeles savner dette merket så denne prisen lar seg vel forsvare, kanskje heller katalogredaksjonene holder dette merket nede nettopp fordi det er oppkjøpt. Den «riktige» pris vil tiden vise før eller siden, og misforholdet mellom prisen på dette merket, Universitet I, og Legionen, som alle tre har 100.000 i opplag, (med 80.—90.000 i behold i dag) må vel også utlignes med tiden. Alle tre er mangelvare i dag.

Vennlig hilsen,

Bergens Frimerkeforretning,

Gerh. Mæland.

Over alle grenser

Redaksjonen har i den senere tid mottatt en rekke bytteønsker fra utenlandske samlere og skulle noen av leserne være interessert i disse kan adressen fåes fra redaksjonen mot innsendelse av adressert frankert brevkort.

Belgia, Lucien Didisheim har besøkt Norge, skriver engelsk, ønsker forbindelse med samler som kan levere de nordiske lands frimerker mot Belgia m. fl. land. Gjør uttrykkelig oppmerksom på at han samler frimerker for fornøylsens skyld og ikke er handler.

Italia, dr. Maurice Cartier, skriver engelsk, ønsker forbindelse med samler som vil bytte nyere Italia.

20 ØRE PORTO.

Norgeskatalog nr. 12.

Da jeg ikke har sett helark av dette merke, kan jeg ikke få plassert feilene i arket, så jeg bruker benevnelsen a, b, c osv. Det er også en mulighet for at noen av disse også kan være nr. 4 derfor skulle det være interessant å få vite om det skulle være noen andre samlere som har funnet noe lignende.

- A. Hvit flekk i venstre ph. stor hvit flekk nederst til venstre for høyre ph. hvitt punkt mellom p og o, t og o, r og k, i portomærke.
- B. Brudd på den blå ramme til venstre for høyre ph.
- C. Hvit flekk på høyre krone til høyre for korset.
- D. Stor hvit flekk til høyre for høyre krone ved rammelinjen.
- E. Hvit strek i ytre ramme øverst til høyre.
- F. E, i venstre øre forlenget oppover over tverr-streken.
- G. Ytterrammen nederst til høyre avsneiet mot hjørnet.
- H. Ytterrammen øverst til høyre avsneiet mot hjørnet.
- I. Ytterrammen til høyre avsneiet mot øvre hjørne.
- J. Ytterrammen øverst tynnere mot høyre hjørne.
- K. Ytterrammen øverst tynnere mot venstre hjørne.
- L. Ytterrammen øverst fortykkelse mot høyre hjørne.

Dette er 12 stk. varianter som alle er konstante, da jeg har funnet flere av samme, og nøyaktig like.

Johannes Jensen.

Europamerker 1961

på lager ustemplet, stemplet og F D C

Liste gratis.

RUNE KARLSEN,
Boks 33, Nøtterøy.

Motiv og Tema.

Av Odd Graham.

Mere «filatelistisk massedemonstrasjon» er påtenkt.

FN starter i 1962 sin kampanje mot malaria-myggen. Øyensynlig oppildnet av suksessen med frimerkeutgavene fra 72 medlemsland til «Verdens flyktningår» har FN foreslått for postverkene i medlemsstatene å gi ut (helst) 2 propagandafrimerker i den anledning. — De nordiske land har allerede avslått anmodningen. Likevel regnes det med at denne malariamyggekampanjen vil avstedkomme frimerker i omtrent samme omfang som «Flyktningåret», ja det blir vel helst flere, for siden da er det jo kommet til atskillige nye selvstendige (og frimerkeutgivende) land. Schweizer Briefmarken Zeitung foreslår i sammenheng med denne melding om en ny filatelistisk massedemonstrasjon i FN's regi, at FIP, eksempelvis den 7. april 1962 høytideligholder «frimerkesamlernes verdenssørgedag». —

Ennå mere «Flyktningår» —

Oppriktig synes jeg synd på alle de som i sin tid «kastet» seg over disse utgavene, selvom de har den beste samvittighet ved å ha støttet en god sak — opprinnelig da. Senere er det vel mer eller mindre slunkne statskasser — og agenturer som har gått av med den største profitten. Her er noen drastiske eksempler på hva populære masseutgaver kan føre til:

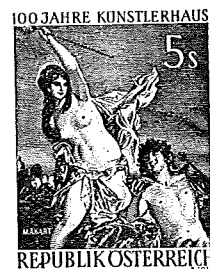
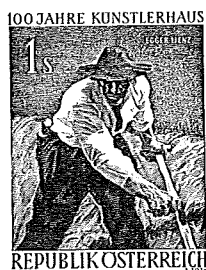
Nicaragua har post festum sendt ut ytterligere 2 merker, og dessuten de samme merker på en blokk. Ved kjøp av 6 serier kunne man erverve seg en slik blokk.

Afganistan har forsynt de tidligere utsendte merker i verdiene 50 og 165 p (såvel tagget som utagget) med påtrykket «+ 25 PS». — Mot to par taggete kunne man få et par utagget. Dessuten er landets tidligere flyktningserie sendt ut i utagget blokk.

Bilens utvikling.

Med den fargesprakende serie på 14 merker «Veteranbiler» fra **Monaco** har vi fått kjente bilmerker fra 1898 til 1912 på frimerker. — Fortsettelse følger nok.

Vest-Tyskland sendte 3/7 ut en serie «75 Jahre Motorisierung des Verkehrs». Motivene er de første motorkjøretøyer fra Gottlieb Daimler og Carl Benz, h. v. 10 og 20 Pf. Foranledningen er at Daimler og Benz den 3/7 1886 patenterte sine motorvogner, slik at motoriseringen av trafikken altså feirer 75-års jubileum. —

Kunst.

Maleri. Østerrikes serie (8/6) med 4 merker til 100-årsjubileet for «Gesellschaft bildender Künstler Wiens, Künstlerhaus» er i sannhet små kunstverk!

Motivene er hentet fra berømte malerier, malt av fremtredende medlemmer av den jubilerende kulturinstitusjon.

På verdien 1 S er gjengitt et utsnitt av Albin Egger Linz' maleri «Der Bergmäher», malt 1908. Man ser en alpebonde «høste grøden av sin elskede tyrolerjord», man kan formelig se at han meier kornet i sitt ansikts sved.

1,50 S merket gjengir «Der Kuss» av August von Pettenkofen (1864), et typisk genrebilde fra datidens Ungarn. Originalen henger i Wiens Kunsthistorisk Museum.

På 3 S-verdien ser vi et pikeportrett av Anton Romako, malt 1877, nu i privateie i Waidhofen a. d. Thaya. Piken har en skjønn bukett alpeblomster i hendene — og på høyeste verdi 5 S er gjengitt et utsnitt av den geniale tegner og kolorist Hans Makart's kolossal-maleri «Der Triumph der Ariadne». Bildet, som er malt i 1873, var opprinnelig bestemt som sceneforheng i «Wien Komischen Oper» men henger nu i det østerrikske Galleri, Belvedere. Makart, som i «Künstlerhaus», særlige glansperiode selv var president i selskapet, forherliger i dette kunstverk den triumferende Ariadne, kong Minos av Kretas skjønne datter, som guden Dionysos hadde utvalgt til sin hustru. Ariadne står på en tohjult gylden vogn trukket av en tiger, til høyre for henne sees Dionysos, og paret er (på maleriet) omgitt av gudens bevegde følge. Sagnet forteller at Dionysos etter Ariadnes død opphøyet henne blant de u dødelige, og den krone han ga henne ved deres formeling «satte han under de evige stjerner». —

Østerrike har tidligere utsendt «kunstserier», vakre og typiske for landet, og denne serie slutter seg verdig til rekken. Men så er det også landets aller fremste kunstnere som har hånd om frimerkefremstillingen i Østerrike. Denne serien er således fremstilt etter utkast av akademisk maler

Adalbert Pilch, gravert av Rudolf Toth og stikk-dyptrykt i den østerrikske nasjonalbank.

Kunstkatter finns det atskillig av på frimerker, og en slik samling kan bli den reneste kulturhistorie. —

Formosa sender ut en utgave «Gammel kinesisk kunst», fordelt på 3 serier à 6 merker, i alt 18. Den fascinerende utgaven bærer vitnesbyrd om gammel, fin kultur, — og bronsevinkannen fra Chang-dynastiet, bronsekjelen fra Chu-dynastiet, porselensvasen fra Sung-dynastiet o. s. v. vil gjøre seg godt i en samling antikk kunst.

Det samme vil utvilsomt den vakre serien fra **Hellas** som ble sendt ut 30/6, gjøre. På 8 merker «Minosisk kunst» gjengis antikke kunstkatter fra opptil 1600 år f. Kr.

Den portugisiske koloni **Timor** har sendt ut en serie «Innfødt kunst» i flerfargetrykk.

Skip og skipsfart.

Romania har sendt ut en vakker serie på 6 verdier, atskillig mer livfull enn vår egen skips-serie. Motivene er skip bygget ved romanske skipsverft.

20 bani-fraktskipet Galati (4500 t), 40 bani-passasjerflodbaaten Oltenita (seiler strekningen Sulina—Wien) — 55 bani-kystpassasjerskipet Tomis (går på Svartehavskysten) — 1 Leu-Kystfartøyet Arad (1100 t, går i fraktfart på det nære Østen), 1,55 Leu-slepebaaten N. Cristea (1000 HK, Donau-sleper), og 1,75 Leu-Fraktskipet Dobrogea på 10.000 t.

Polen har også en ny skipsserie — «Polsk skips-industri» på 6 verdier utsendt til «Sjøens dag» (!) med avbildning av en 1250 t. tråler (60 gr.), 900 t. kystpassasjerskip (2,50 Zt) og i kjempeformat på 81 x 27 mm et 9800 t. «moderskip» (1,55 Zt), et 6000 t. fraktskip (3,40 Zt) og et 10.200 t. fraktskip (4 Zt), mens den høyeste verdi viser en 19.000 t. motortanker (5,60 Zt) i et ennå større kjempeformat — 108 x 27 mm.

TEMAFILATELI.

Av Kr. Wilhelmsen

Vi har nettopp hatt møte i Troms Filatelistklubb, og vi fikk da høre det interessante og givende foredraget til Odd Graham i BFK om temasamling. Vi her oppe i et lite filatelistisk miljø kan ikke fullt få gitt uttrykk for hva denne lydbåndservicen betyr for oss, og jeg må få uttale vår takknemlighet for dette tiltaket.

Temasamlingen er jo en yngre gren på filateliens tre, selv om det ikke er et absolutt helt ungt skudd. Men på mange måter har den hittil vært neglisjert nokså mye, og nærmest vært ansett som en samle måte man overlot til juniorene som en forløper til den egentlige filatelien. Denne kom nok med skjells år og inntekt. Nå er den imidlertid blitt tatt mere alvorlig av de alvorlige menn, og den er blitt opphøyet til et samleri som er verdig å få sitte ved de voksnes bord — eller å få bli utstilt på like fot med «ordentlige» samlinger på internasjonale utstillinger. Dermed er det også nødvendigvis blitt stillet opp regler og skjemaer for denne formen for frimerkesamling.

Herr Graham redegjorde klart og greit for prinsippet for temasamleriet, og for reglene for oppstilling og montering. Som internasjonal kapasitet på området vet han nok hva han snakker om, og han sa jo også at ved en bestemt utstilling hvor han var jurymedlem gikk de bare rett forbi enkelte samlinger og faktisk «bedømte» disse i null fordi samlingene var oppsatt «galt», eller inneholdt tilleggsmateriale som det i henhold til reglene ikke var «tillatt» å ha med i samlingen. Ellers uttalte han seg også meget kategorisk om hvorledes slike samlinger skulle se ut for å falle i juryens smak.

Her mener jeg man er kommet inn på en meget farlig linje. Det går ikke an å sette opp kategoriske regler for samling og montering av en temasamling. Enda mindre enn det går an å fastsette noen regler for en ortodoks frimerkesamling. Det hele må være opp til den enkelte samler, dennes interesser og evner.

Det kan nok til en viss grad være noe i en regel om at frimerkene skal være hovedinteressen på arkene, og at frimerkene ikke må bli «drept» av utsmykning eller annet «uvedkommende». Det er jo tross alt en frimerkesamling det dreier seg om. Men det er likevel et drøyt skritt å fordømme dette så kategorisk som herr Graham gjorde.

Naturligvis er ikke alle kunstnere og har derfor ikke muligheter og evner til å kunne utsmykke sine samlinger med «uvedkommende» dekor på en slik måte at det fremhever frimerkene. Men jeg mener tvertimot at dette må være helt og holdent opp til den enkelte samler. Det er jo tross alt hans samling. Den er først og fremst laget for egen fornøyles skyld. Som en biting og som følge av et heldig resultat av den gleden man har hatt med å lage samlingen, vil man kanskje gjerne at andre skal få dele denne gleden med seg — og sender samlingen på utstilling.

Man skal da naturligvis ikke vente å finne respons for sine egne følelser i ett og alt hos en jury. Men man bør også kunne være forskånet for at en eventuell slik forståelse blir trykket ned av stivbente regler som faktisk kan utelukke en samling fra bedømmelse.

All den stund temasamleriet nødvendigvis må være elastisk. Da får heller bedømmelsen være subjektivt betont ut fra den enkelte jurymedlems oppfatning. Det er tross alt mere riktig. Da vet man at en eventuell dårlig bedømmelse av ens samling kommer av at man ikke finner gjenklang for sine ideer hos den personlige jury. — Better luck next time — (med en annen jury). Men hvis man fortsatt har lyst til å stille ut sine samlinger, vet man i hvert fall at man «har lov» til å lage samlingen som man selv har evner og lyst til. Man skal ikke være nødt til å gjøre samlingen på samme måte som enhver annen bare for å tilpasse seg et stivbent reglement som naturnødvendig må være blitt oppsatt ut fra rent personlige oppfatninger hos de personer som laget reglene. En annen reglementskomité ville laget andre regler.

Det sto i NFT i omtalen av de to store utstillingene i Bergen og Oslo i år at der i Oslo var flere bergensutstillere enn det var på utstillingen i Bergen. Dette ble forklart ved at bergenssamlerne undervurderte sine egne samlinger som utstillingsobjekter, og først etter at de så hva som kan bli utstilt, kunne de se sine egne samlinger i rett relasjon. Deretter blir de påmeldt til Oslo.

Man kan være fullstendig overbevist om at en slik feilvurdering av sin egen samling også er betinget av det høytidelige utstillingsreglementet man får seg forelagt, og er man da uerfaren som utstiller får man skrekk for utstillingen bare av dette.

Resultatet av disse reglene for temasamleriet må nødvendigvis bli akkurat det samme. Det skremmer mange bort fra denne utvilsomt morsomme og lærerike samleform, og helt sikkert holder det mange utstillingsverdige samlinger hjemme.

Myk opp reglementet og la frimerkesamleriet få lov å være en personlig fornøyelse som først og fremst er til egen glede. Men som man har hyggen av å la andre få lov å ta del i ved å stille ut det man har, uten derfor å bli neglisjert av en impertinent jury bundet av arrogante regler.

VI ØNSKER ALLE VÅRE
LESERE OG ANNONSØRER

en riktig god Jul

og et godt Nyttår

REDAKSJONEN

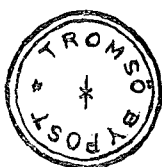
NORGES BYPOSTER

Av siv.ing. Carl A. Pihl.

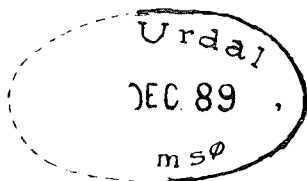
5. Som foranstående, men med rammemål 21 x 10 mm. Stempelfarge svart eller fiolett.

6. Udatert toring-stempel, 22 mm, med TROMSÖ, to stjerner og BYPOST mellom ringene. Stempelfarge blå eller fiolett.

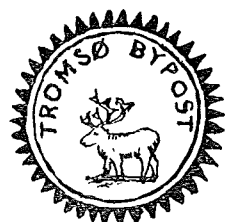
7. Dobbelt enring-stempel, 21 mm, med TROMSÖ BYPOST, ved foten en stjerne og i midten et stjerneformat ornament. Stempelfarge svart eller fiolett.

8. Ovalt gummistempel, 40 (?) x 23 mm, med Urdals firmanavn og i midten dato (? DEC 89 er kjent). Stempelfarge fiolett.

9. Dobbelt enring-stempel, 26 mm, med innskrift TROMSÖ BYPOST. Ved foten en stjerne og i midten en rein i silhuett, d. v. s. fargefylt. Stempelfarge svart, blå eller fiolett.

10. Dobbelt enring-stempel, 27 mm, ytre ring sagtagget, med innskrift TROMSØ BYPOST. I midten en rein. Stempelfarge blå, fiolett eller rød.

Blekkannulering — kryss — er sett.

Et fiolett stempel som vedføyde figur er åpenbart et fakturastempel fra Urdals forretning.

TRONDHEIM.

T(h)rondhjems By-post

ble åpnet 17. november 1865 av Georg F. Krogh som samme dag averterte i «Trondhjems Adresse-Contoirs Efterretninger», at han:

«Dags Dato har aabnet Throndhjems Bypost-Kontor, som er aabent hver Søgnedag fra Kl. 9—10 Form. og 2—6 Efterm. Breve og Regninger modtages til Ombringelse i Byen og Forstæderne, saavel som Pakker indtil 20 Punds Vægt. Ombringelse betales med: 1 almindeligt Brev eller Regning 1 Skilling, 1 Pakke af indtil 1 Punds Vægt 2 Sk., indtil 5 Pund 4 Sk., indtil 10 Pund 6 Sk., indtil 15 Pund 8 Sk. og 20 Pund 12 Sk.

Breve, hvorpaa ønskes Svar forutbetales med 4 Skilling og disse maa være forsynede med fornøden Paategning, hvor Svaret skal afgives. Breve, hvorpaa Svar ikke ønskes kunde efter Behag betales enten af Afsenderen eller Modtageren. Frimærker a. . . Skilling erholdes saavel ved Kontoret som for endel hos d'Hrr., hvor Postkasserne ere anbragte, hvilke Kasser vil blive tømt ehver Dag Kl. 10 Form. og Kl. 4 Efterm.».

Redaksjonelt føyde avisen den 19. samme måned til:

«Den private Bypost og Bybudindretning, hvorom der for nogen Tid siden var Tale, er nu sat i Gang. Begge Indretninger vil for mange være til stor Bekvemmelighed og man kan derfor ikke betvivle, at de vil blive benyttede; dersom dette sker i en for Entreprenøren nogenlunde tilfredsstillende Udstrækning, vil formentlig Bybudindretningen snart faa en fuldstændigere Organisation end den nu har.».

Og den 29. samme måned kommer en «Indsendt» med klage over at:

«Smaa gutter nedlægge i Kassen ubetalte Breve fulde af Næsevisheder og Uforskammedheder. Herved bevirkes at ingen vil modtage ubetalte Breve, thi brændt Barn skyr Ilden. Dette er naturligvis til stor Skade for Byposten, som der ved bliver betragtet med Mistro og det vil være for galt om den nyttige Indretning skulde gaa overstyr paa Grund af Mistro og Mistillid.....».

Omkring 1870 ble Byposten overdratt til Chr. Brækstad som fortsatte den kontinuerlige drift under firmanavnet Brækstad & Co. «The Stamp-Collector's Magazine» for mai 1872 opplyser at Brækstad, som tidligere hadde oppholdt seg i Liverpool i forretningsøyemed, ved hjemkomsten til hjemkomsten til Trondheim etablerte en bok- og papirhandel på samme tid som han overtok Byposten.

I en rapport 22. juni 1888 til Poststyret meddelte Brækstad at Byposten åpnet i 1864 (?), at den hadde 20 postkasser som ble tømt to ganger daglig, kl. 9—10 og kl. 16—17, og at brevene straks ble befordret til adressatene. Takstene var: 2 øre for sirkulærer, 4 øre for brev, 8 øre for brev til fjernere forsteder og for pakker, 16 øre for større pakker, (tidligere henholdsvis ½, 1, 2 og 4 sk.). Brækstad føyde til at han beskjeftiget ett bud og to assistenter, og at det årlige antall forsendelser dreide seg om ca. 30.000. Sluttelig inneholdt rapporten en riktignok ukomplett fortegnelse over utgitte frimerker, nemlig: 1864 — 1 skilling, 1870 — 1 skilling overtrykt «B & Co.», 1872 — ½, 1 og 2 skilling, 1877 — 1 på 2 skilling samt 2, 4 og 8 øre på ½ og 2 skilling, 1878 — 2, 4 og 8 øre store og ditto små merker, 1884 — 4 øre, samt 1887 — 2, 4, 8 og 16 øre.

Det lykkedes Brækstad ikke bare å få postautoritetenes tillatelse til å fortsette utover 31. desember 1888, men tilmed å oppnå livsvarig konsesjon. I mange år drev Byposten det lønnsomt i konkurranse med den dyrere statspost, og lukket først 30. juni 1913 etter at Brækstad var avgått ved døden. En av betingelsene som var knyttet

til Bypostens drift etter 1888 var at det ikke måtte utgis nye frimerkeserier. Det ignorerte Brækstad for så vidt som han i 1897 ga ut en serie minnefrimerker i anledning av Trondheims 900-års jubiléum. Forholdet ble av Kristiania Filatelist-Klub innrapportert til postmyndighetene som svarte at det ikke var med Postverkets bifall, men andre forføyninger ble ikke truffet.

Ved siden av ordinær bypostvirksomhet som ikke alene strakte seg langt innpå et halvt århundre, men som også i omfang var langt betydeligere enn de andre norske byposters, drev Brækstad en utstrakt handel med sine frimerker til samlere og turister. Populære var i sin tid «komplette samlinger» — utstemplede eller stemplede merker — monterte på mere eller mindre kunstferdig trykte arkblad, gjerne med Riksvåpenet og forskjellige byvåpen eller f. eks. tegning av Domkirken som særlig blikkfanger.

Brækstad eide også eget trykkeri. Når beholdningen av et merke var ved å ta slutt tryktes nytt opplag, også for komplettering av lageret for salg til samlere. For skillingsmerkene vedkommende er slike nyopplag lett kjennelige, fordi originalplatene ble ødelagt i 1878 og de senere «nytrykk» skriver seg fra steiner/plater som i mange detaljer avviker fra de opprinnelige.

Frimerker:

17. november 1865. Kvadratisk format med Georg F. Krogh's monogram i en medaljong kantet av 30 «perler». Punkt etter BY-POST. Steintrykk i ark à 100 (10 × 10). Papir hvitt. Utagget. Plate I: Lange hjørneornamenter, vinkelen i M i THRONDHJEMS butt og når helt ned.

1. (1 Sk.), mørkebrun-brun 20.— —

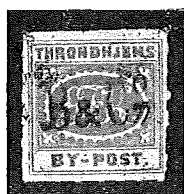
Ca. 1867. Som foregående, med punkt etter BY-POST. Plate II: Korte hjørneornamenter, vinkelen i M i THRONDHJEMS

spiss og når ikke helt ned. Papir hvitt. Utagget.

2. (1 Sk.).
a. Brun-gråbrun	25.—	—
b. Olivenbrun	50.—	—
c. Glubrun	2.50	—

Tagging 14 (2. c) er «privat» fra Liverpool.

Krogh hadde ikke noe poststempel, men annullerte med blekk eller blyant, oftest i form av kryss. Ekte brukte merker er sjeldne, men er med hensikt ikke prissatt fordi det i regelen er vanskelig å fastslå om særlig et blyantkryss skriver seg fra kurseringstiden.

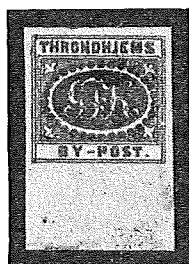

1870 (?). Provisorisk utgave. Nr. 1 og nr. 2 med det nye firmas initialer i svart påtrykk. Gjennomstukket.

3. (1 Sk.), «B & Co» på nr. 1, brun.
4. (1 Sk.), «B & Co.» på nr. 2.
a. Gulbrun	125.—	—
b. Olivengrå-grønnoliven	100.—	100.—
c. Okergul	100.—	100.—

Nr. 3 er bare kjent i ett eksemplar, stemplet 12 3 72 (?).

Nr. 4. b/c, fra nye trykkopplag, er ikke funnet uten påtrykk eller utagget.

1871 (?). Provisorisk utgave. Som Krogh's merker, men medaljongen kantet av 31 «perler». Punkt etter BY-POST. Plate III: Innskripsjonene i lavere og tynnere bokstaver, smalere list nedentil. Steintrykk i ark à 100 (10 × 10). 2 typer, vilkårlig fordelt i arket. Papir hvitt. Utagget eller tagget.

5. (1 Sk.),
a. Olivengul. Utagget	5.—	—
b. Lys brungul. Utagget	3.—	—
c. Do., tagget 12½	75.—	—

Fremstilt av Brækstad med påtrykk for øye. En vesentlig del «uferdige» lakk imidlertid ut, enkelte ble utvilsomt også brukt, og merket føres derfor opp som en egen utgave.

De to typer går igjen henholdsvis 48 og 52 ganger i platen. Type 1 — sirkulært punkt etter BY-POST, øvre venstre hjørne-ornament med lange vinger og øvre høyre nærmest uten stamme. Type 2 — strekliknende punkt etter BY-POST, øvre venstre ornament med korte vinger og øvre høyre med tydelig stamme.

1871 (?). Provisorisk utgave. Nr. 5 b, men gjennomstukket, og nr. 5 c med firmaets initialer i svart påtrykk.

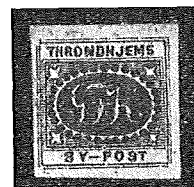
6. (1 Sk.), «B & Co.» på nr. 5, lys brungul.
a. Gjennomstukket	—	75.—
b. Tagget 12½	75.—	—

Prøvetrykk:

3 utaggede (?) eksemplarer med **rødt** visstnok håndstemplet påtrykk er kjent. De antas å skrive seg fra et prøveark.

- P. 1. (1 Sk.), «B & Co» på nr. 5 —

Nytrykk (etter 1878):

For supplering av sitt handlerlager fremstilte Brækstad som før nevnt «nytrykk» i en rekke opplag. Deriblant også de små merker med Krogh's monogram. Atter fra ny stein/plate, nu med meget små tekstbokstaver og **uten** punkt etter BY-POST. Steintrykk i ark à 100 (10 × 10). Papir hvitt. Utagget, gjennomstukket eller tagget.

		A	B
		Gråbrun	Brungul
N. 1 (1 Sk.).	a. Utagget	—,25	—,25
	b. Gjennomstukket	—	7.50
	c. Tagget 12½	?	3.50
	d. Tagget 11¾	5.—	3.50

BOKHYLLEN.

Editors of philatelic works are requested kindly to send review copies to the following address:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

Norsk Filatelistisk Tidsskrift,
Redaksjonen,
P. O. Box 49, Minde—Bergen,
(Norway, Norwegen).

Stanley Gibbons Simplified Stamp Catalogue 1962, utgitt av Stanley Gibbons Ltd, 391 Strand, London, W. C. 2. Innbundet (lerretsbind) format 18,5 x 24 cm, 1104 sider, pris 27 sh 5 d portofritt.

Årets utgave av Gibbons forenklede katalog kom den 10. november og er den 27. i rekken. Som vanlig utmerker katalogen seg ved en lett og oversiktlig katalogisering av verdens frimerker uten å ta noe som helst hensyn til vannmerker, tagginger o. l. Den er en ypperlig verdenskatalog til en billig pris for yngre og eldre samlere som samler litt av hvert fra mange land, og er også meget velegnet for alle samlere som trenger en verdenskatalog for å prise sine byttehefter. Erfaringsmessig blir opplaget for katalogen solgt meget hurtig ut, og de som er interessert bør sikre seg katalogen snarest.

Luchtpost Catalogus van Nederland en de overzeese Gebiedsdelen 1948 med tillegg nr. 1 1948/55 og nr. 2 1956/60, utgitt av den hollandske luftpostsamlerforening «De vliegende Hollander», Jsselsteinstraat 36, Haag innbundet (tilleggene i hefter) format 11 x 19 cm, 195 sider, tillegg i 49 sider og tillegg 2 45 sider. Pris 8 gyliden + 3,50 pr. tillegg tilsammen 15 gyliden.

Katalogen er bearbeidet av den velkjente hollandske luftpostspesialist R. Tocila og inneholder fullstendige opplysninger om frimerker, etiketter og samtlige spesialflygninger fra Holland og de tidligere og nåværende hollandske kolonier. Den er greit og oversiktlig ordnet og gir etter hvert områder oppgave over de benyttete flys kjennetegn. Katalogen er skrevet på hollandsk, men er forsynt med ordliste som oversetter alle faguttrykk til engelsk og tysk. For den som er interessert i luftpostbrev og liknende fra Holland og de hollandske områder må katalogen være et aldeles ypperlig hjelpemiddel. Etter katalogen å dømme må området være stort nok til at en mann har tidsfordriv et langt liv med å forsøke å bringe sammen en noenlunde fullstendig samling.

Catalogo Specializzato EUROPA 1962, utgitt av Filatelia D'Urzo, 11 via della Mercede, Rom, heftet format 17 x 24 cm, 373 sider, pris 1250 lire + porto.

Endelig er den kommet spesialkatalogen for det utrolig populære motivsamlerområdet Europa. På 373 sider gir katalogen et vell av opplysninger om alt som har noe med dette samlerområde å gjøre. Katalogen forteller først om Europarådet, Kull- og Stål-Unionen, det økonomiske samarbeide og Euratom, opplysninger som ifølge motivspesialisten Grahm er nødvendige i en motiv- eller tema-samling. Deretter følger en grundig katalogisering over alle Europa fellesutgavene, grup-

pert under utgaveårene med priser på merkene ubrukt og brukt, i 4-blokk, prøvetrykk, førstedagsbrev, halvoffisielle miniatyrark og maksimumkort. Hvor platefeil og typeforskjell forekommer er disse også tatt med. Så følger et avsnitt om frimerker utgitt til ære for forskjellige europeiske institusjoner, tjenestemerker for Europarådet, Europautgaver fra land utenfor CEPT, det europeiske gjenoppbygningsprogram, Nato-utgaver, FN's Europa-kontor, Nordisk Råd, andre Europabetonte — utgaver (Hitlers europeiske postkongress m. m.) og til slutt sportsfrimerker i forbindelse med europeiske idrettsstevner. Annen del av katalogen er oppfylt med alle tenkelige stempler som har noen som helst tilknytning til Europa-tanken, gruppert på samme måte som frimerkene. Her finner vi bl. a. DE-NO-FIL utstillingsstempel og Europa-fergen m. m. Alt i alt fyller dette 140 av katalogens sider. De aller fleste stempler er illustrert og hvor varianter av stempel forekommer er disse også vist.

Katalogens tekst er på hele fire språk, nemlig italiensk, fransk, tysk og engelsk.

Å bygge opp en komplett motivsamling over dette området krever sikkert like mye arbeid og tid som en komplett ortodoks specialsamling av et hvilket som helst land. For alle som er interessert i å motivsamle Europa-merkene må dette være ønskepakken å finne under juletreet.

1962 Stamp Collectors Annual, utgitt av Harris Publications Ltd., 27, Maiden Lane, Strand London W. C. 2, heftet format 14 x 21,5 cm, 96 sider, pris 4/— sh + porto.

Tom Morgans årlige lapskaus foreligger igjen. Den inneholder i år bl. a. sputniker og desimaler, kvinnen som ble admiral, det beste frimerke i 1961, eksotiske øyer i Det Indiske Hav, Nord-Koreas frimerker, den fattige manns klassikere, kryssord og meget annet. I listen over de filatelistiske tidsskrift figurerer NFT fremdeles med feilaktige abonnementspriser, får håpe det blir rettet til neste utgave. Lapskausen egnar seg fortsatt fortrinlig til sengelektüre for overfylte julemager.

Det hender så mangt -
selv i „vår lille verden“.

For år tilbake ble det holdt et foredrag i enkelte av våre filatelistklubber. Foredragets tittel lød slik: Fra filateliens eventyrverden — «de store kanoner». Foredraget var ledsaget av lysbilder i farger. Emnet var fremkomsten og historien om en rekke av de storer sjeldenheter — deriblant også den gule 3 sk. Banco (Sverige), som i sept. måned ble vist på «FILOS 61». Møtet var dengang avvertet i dagspressen. Samme dag møtet fant sted, ble vedkommende klubbs sekretær og formann kontaktet av journalister og Forsvarsdepartementet som forespurte om det var anledning til å sende observatører til møtet!

Saken ble oppklart, og Departementet fikk seg en god latter når det ble bragt på det rene hvordan det forholdt seg med «kanonene». Ja, slik kan man dumpe opp i det — selv innenfor «vår lille fredelige verden.»

E. H.

Etterdønninger av Den filatelistiske rundtur på Filos 61.

Arendal, 1. november 1961.

Herr redaktør.

I N.F.T. nr. 10 finnes en artikkel med tittelen: Filatelistisk rundtur på FILOS 61. Forfatteren er anonym. Kritikken av mitt eksponat er av en sådan karakter at en imøtegåelse er nødvendig. Den gjentas i sin helhet:

«Blant alt det vakre materiell som var vist her, vil vi særlig nevne D. Vigelands Norgesamling, som dog skjemmes noe av et brev med nr. 1, hvor frimerket var nummer-stemplet, mens konvolutten for øvrig var stemplet «Jupiter». Frimerket har aldri sittet på denne konvolutt, idet det hadde en brekk som gikk midt under frimerket ikke hadde spor av den samme brett. Ei heller burde en samler som Vigeland vise 3 papirtykkelser på Norge nr. 1 idet papiert den gang var håndgjort bølgepapp og varierer sterkt i tykkelse i hvert ark, ja sogar på det enkelte merke. Å vise slikt på en utstilling er bare å vilde samlere med mindre kunnskaper».

Når det gjelder skillingsmerker på brev, vil en ofte støte på selsomme stempelkombinasjoner. Det ovennevnte brev er slett ikke egenartet i så henseende. Man savner Molde datumstempel på det, men datumstempler ble ofte uteglemt den gang. Jupiterstemplet viser jo bare at det er sendt med dette skip. At forfatteren ikke har tenkt på en slik mulighet, er helt uforståelig. Særlig i Oscarugtaven har jeg en del lignende brev.

Bretter på brevomslag kan selvsagt ha forskjellige årsaker. Noen er tilfældige, andre ikke. Av den siste kategori er det vesentlig to slag.

1. Bretter før brevet er skrevet og lukket. Brevpapiert kan f. eks. være kjøpt eller oppbevart i brettet stand. Frimerket kan da bli påklebet en slik brett. Det vil da selv mangle den. For moro skyld har jeg i dag undersøkt min stempelsamling med nr. 4, på brev. Av 300 brev var det 6 — seks — stykker av denne art. 2 pst.

2. Bretter oppstått ved arkivering. Disse omfatter i motsetning til den første gruppe ofte både frimerker og papir. Disse bretter er gjerne kraftigere og mere skitne, og kan lemleste hele brevet.

Det kan ikke være tvil om at det ovennevnte brev tilhører den første kategori, og det er forbausende at forfatteren ikke er oppmerksom på slike forhold.

Når forfatteren har festet seg ved at eksponatet frembyr nr. 1 i 3 forskjellige papirtykkelser, så kreves det ikke stor menneskekunnskap for å tyde de motiver som ligger bak en slik uttalelse. Det er jo nettopp for å vise hvor variert det håndgjorte bølgepapp er, at eksempler på tykkelsen er tatt med. Sammen med papirfeil (fliser o.l.) og folder, forteller variasjonen i tykkelse oss om en side ved nr. 1, og kan selvsagt ikke virke villedende, tvert imot.

Ærbødigst,
D. Vigeland.

Herr redaktør.

I tidsskriftet nr. 10 har jeg med stor interesse lest artikkelen: Filatelistisk rundtur på FILOS 61.

I forbindelse ber jeg Dem velvilligst om plass i neste nr. av tidsskriftet for følgende kommentar:

Kommentar til FILOS-referatet.

Ved lesningen av artikkelen: Filatelistisk rundtur på FILOS 61, gjorde det et meget pinlig inntrykk på meg å lese omtalen av Dr. Vigelands prakteksponat. Jeg er absolutt ikke overbevist om at den omtale hans famøse «Jupiter-brev» har fått en korrekt, og må anta at artikkelens forfatter ikke har hatt kontakt med Dr. D. Vigeland før artikkelen ble satt i trykken. Jeg må få hevde at det er en god regel å høre anklagedes egen røst før man setter slike degraderende postulat i trykk.

Jeg kjenner Dr. Vigeland som en hederskar tvers igjennom, og det har gjort både meg og andre meget forstemt å lese den omtale han får.

Det kan nevnes at jeg har fått brev fra utlandet som viser at man også der reagerer kraftig over kritikken. —

Hvis redaksjonen av en eller annen grunn ikke ønsker å offentliggjøre artikkelen, må jeg be at den oversendes til det såkalte «Bladstyret» til viderebehandling.

Oslo, 15. nov. 1961. Henrik Thrap-Meyer.

Arendal, 16. november 1961.

Herr F. C. Moldenhauer jr.

Jeg kommer tilbake til min artikkel til N.F.T. av 1. nov. Jeg tillater meg å spørre om forfatterens navn når det gjelder de flåsete skrivelser vedrørende FILOS 61. De har formodentlig ikke plikt til å oppgi dette navn i første omgang, men kunne De vennligst oversende dette brev til forfatteren.

Saken er nemlig den, at den famøse artikkel i tidsskriftet kan bevege seg fra det filatelistiske til det juridiske plan. De kjenner muligens til at min Norgessamling er premiært ved flere internasjonale utstillinger, og at en artikkel i N.F.T. som mistenkeliggjør om ikke mere enn et eneste objekt i denne samling, kan ha vidtrekkende konsekvenser. Den kan enn videre skade mitt rykte som seriøs filatelist, og skape vanskeligheter overfor frimerkeforbindelser.

Jeg hadde ikke ventet at redaksjonen ville ta inn en artikkel som faktisk inneholder injurerende momenter. Forfatteren burde ha konferert med meg før han fellet en slik ansvarsløs dom. Det går i all anstendighets navn ikke an å servere slikt sludder.

Jeg venter at forfatteren i N.F.T. beklager sin uttalelse og at redaksjonen advarer mot lignende episoder for fremtiden.

Med vennlig hilsen,

D. Vigeland.

*Etter at ovenstående var satt kom følgende skriv. Med brevet fulgte også etterfølgende usig-
nerte gjennomslag.*

Arendal, 25. november 1961.

Redaksjonen,

Jeg tillater meg herved å be om et vedlagte artikkel må bli inntatt i N.F.T., og at den tidligere innsendte og mindre utførlige artikkel sløyfes. Samtidig må jeg anmode om en bekrefteelse på at dette brev er mottatt, og om redaksjonen akter å ta hensyn til det. I motsatt fall vil Grimstad filatelistklubb overta saken.

*

I N.F.T. nr. 10 finnes en artikkel med overskrift: Filatelistisk rundtur på FILOS 61. I et avsnitt står det følgende: I avdeling A, Norge var det 15 samlinger, omfattende nærmere 30 rammer. Blant alt det vakre materiell som var vist her, vil vi særlig nevne D. Vigelands Norges-samling, som dog skjemtes noe av et brev med Norge nr. 1 hvor frimerket var nummer-stemplet, mens konvoluttene for øvrig var stemplet Jupiter. Firmerket har aldri sittet på denne konvolutt opprinnelig, idet konvoluttene hadde et brekk som gikk midt under frimerket, mens frimerket ikke hadde spor av den samme brekk.

Forfatteren er tydeligvis ikke fagkyndig i det spesialområdet som omfatter dampskipsstempler på brev. En korreksjon antas derfor å være nødvendig.

Dampskipsstempler på brev med nr. 1 og de øvrige skillingsmerker kan forekomme alene eller i kombinasjon med andre stempelsorter.

På grunnlag av studier av eget og andres materiale er jeg kommet til det resultat at kombinasjonsstemplene er langt hyppigere enn rene D/S stempler. Alle datidens stempeltyper kan forekomme sammen med D/S stempler på brev, det være seg rist-sted-og nummerstempler foruten blekkannuleringer. Riststempler og blekkannuleringer kan selvsagt skipet selv ha benyttet seg av.

Grunnen til at kombinasjonsstemplene er så meget mere alminnelige enn rene D/S stempler er logisk nok. Det ble naturligvis postet langt flere brev på postkontorene enn ombord i skipene. Skipsstemplene vil således være å betrakte som gjennomgangsstempler.

Det kritiserte brev er således ikke noe ekstraordinært med hensyn til avstemplingene. Frimerket har nummerstempel 207 og brevet er datert Molde. Moldes datumstempel er uteglemt på brevet, men i mitt materiale finnes en utelatelse av datumstempel i 15—20 pst. i de to første skillingsutgaver på brev. De mangler ikke sjelden til og med fra steder som bevislig hadde datumstempel. At brevet er forsynt med Jupiter-stempel er jo, som nevnt ovenfor, ikke noe rart.

At et ubrettet frimerke står over en brett, har en høyst rimelig forklaring. De gamle brevomslagene kunne f. eks. være kjøpt eller oppbevart i brettet stand før bruk. Når så brevet er skrevet og foldet sammen, er det selvsagt mulig at merket kan bli påklebet et tidligere brettet område av konvoluttene. Annerledes vil det jo forholde seg f. eks. ved arkivering av brevet. Da kunne en ny brett oppstå og denne ville da kunne omfatte merket Arkiveringsbrettene er svært alminnelige, men den første formen er ikke helt sjelden. Selv har jeg brev som viser begge brenningsformer samtidig.

Både når det gjelder D/S stempler i kombinasjon med andre stempler og når det angår bretter, som jeg har tilstrekkelig materiale til å dokumentere mine påstander.

Forfatteren av den tendensiøse artikkel i tidsskriftet er fullstendig på villspor, og jeg tilbakeviser hans kritikk.

Norsk Filatelistisk Tidsskrift burde være et fagtidsskrift, og ikke innta artikler fra ukyndige skribenter. Det er også påfallende at artikkelens forfatter opptrer anonymt.

Ærbødigst,
D. Vigeland.

1. Alle usignerte artikler i NFT er skrevet av redaktørene.
2. Når vi har nevnt stemplene på Jupiterbrevet er det kun for å markere dette spesielle brevet.
3. Vi konstaterer at D. Vigeland vedgår at brevets brekk ikke finnes på frimerket.
4. Vi foreslår herr Vigeland å sende brevet til den eneste godkjente Norgesekspert, herr Arnstein Berntsen til undersøkelse for Tidsskriftets regning. Ekspertisen vil bli offentliggjort i NFT.

Red.

Frimerker for 9 billioner lire under hammeren.

Den 12. desember kl. 11 i hovedpostkontoret i Roma begynner den første auksjon over det italienske postverks restbeholdninger av frimerker. Dette er slutten på en meget livlig korrespondanse mellom det italienske postverk og den italienske frimerkehandlerforening. På tross av handlerforeningens protest mot at disse restbeholdninger slippes på markedet, gjør den italienske postdirektør alvor av sitt forslag om å selge alle restbeholdninger i postverkets eie på auksjon til høystbydende for å skaffe penger til å bygge boliger for postfunksjonærene. Merkene finnes i forskjellige kvantum fra 2 eksemplar og opp til ca. 150.000 og spenner over så store områder som fra Pavestatens utgaver i 1867, Sardinias utgaver 1855/63 og til det italienske kongerikets merker fra 1862/1953. Merkene er delt opp i 148 auksjonsnummer. Ingen lotter inneholder de samme merker, men de laveste lotnummer inneholder de eldste merker, de høyeste de nyeste. Merkene har en katalogverdi etter Sassones katalog 1961 på tilsammen 9243 mill lire, og katalogverdien for de enkelte lotter svinger mellom 23 og 167 mill. lire. Samtlige merker har ikke lenger frankeringsskyldighet. Frimerkepressen ute i verden spår at ubrukte italienske merker vil bli ut-satt for et betraktelig prisfall, og at Italia som samlerområde vil tape meget av sin store popularitet. Vi får håpe at det norske postverk fortsatt brenner sine restbeholdninger.

By- og bygdenytt.

BERGENS FILATELISTKLUBB, møte den 7. nov. under ledelse av formannen Eivind Evensen, 42 medlemmer. Formannen lyste fred over minnet til mangeårige medlem Peter Lund. Han delte deretter ut medaljer og diplomer fra «FILOS 61» likesom han refererte takkeskriv fra Oslo Filatelistklubb for mottatt ærespris til utstillingen. Aftenens kåsør var sorenskriver Sveaas som på sin lune og koselige måte sammen med vakre farge-lysbilder bragte oss fra en råkalddur bergensk regnværskveld til Spanias sol og sommer. Det ble vedtatt å skrive ut en konkurranse om beste sang til jubiléumsfesten på Grand den 11. desember.

DRAMMENS FILATELISTKLUBB møte nr. 348 11. november under ledelse av formannen, som innledet med å ønske medlemmene velkommen, til klubbens 35-årsdag.

Etterat medlemmene var kommet i den rette stemning, benket man seg rundt et vakkert dekket festbord. — Menyen bestod av fiskekabaret, røket svinekam og med is som dessert, og man hengav seg til den kulinariske glede å yte maten all rettferdighet. Det ble holdt en rekke taler under middagen. Formannen talte for klubben, dr. med. Gjessing hilste fra eldre medlemmer og Langerud mintes de tidligere formenn. Under stor begeistring ble så formannen slått til Ridder av «Sølvposten» med tittelen Ole Academius Tungesvig. Den høytidelige handling ble på ordenskapitelets vegne utført av herr Breda Sørensen.

Det ble referert gratulasjonstelegram fra H. Chr. Hansen som er bosatt i Mo i Rana, og klubb-sangen ble sunget.

Etterat Frantzen hadde takket for maten, ble det servert kaffe og bløtkake i Sjømannssalen. Formannen opplyste at fru Dagmar Thoresen var tildelt 25-års nålen med diplom.

Frk. Larsen hilste fra junioravdelingen og opplyste under stor begeistring at klubben ville få formannspult med emblem som gave.

Etter gratisutlodning med gevinst til samtlige tilstedeværende, overleverte Smith formannen et brev som skulle åpnes på klubben 35-årsdag. Innholdet bestod av korrespondanse mellom Sverdrup og Abr. Odfjell, hvorav det fremgikk at det var herr Odfjell som var den anonyme donator av de frimerkehefter som klubben hadde fått i 1958.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB, møte nr. 501 19. sept. under ledelse av formannen Eivind Wirsching. 23 medlemmer og 1 gjest. Kjell W. Rinholm ble opptatt som medlem. Nye kataloger og tidsskrifter ble fremlagt. Aftenens auksjon innbrakte kr. 27,—. I «5 minutter» var det lyd-bånd der dr. Imre Vajda kåserte.

Møte nr. 502 3. okt. under ledelse av formannen. 25 medlemmer. Kjell Hansen ble opptatt som medlem. På årsfesten 17. oktober blir det torsk og karamellpudding, og formannen la frem en prisliste fra en dansk handler som viste en stig-ning på Norge nr. 1 frar 30 øre i 1900 til 60 i 1911.

I aftenens «5 minutter» kåserte herr Stausland fra Oslo om montering og teksting av samlinger. Det var et meget interessant og lærerikt kåseri og som en avslutning viste herr Stausland et par av sine samlinger, der teksting og montering var

aldeles nydelig utført. Spesielt på tittelbladet var det lagt ned meget arbeid.

MOSS FILATELISTKLUBB møte 30 okt. under ledelse av formannen Stark. 11 medlemmer. Nytt medlem sersjant Svein Tønning, Råde. Frøyset fortalte om øst-tyske lokalutgaver fra årene 1945 og 1946. Både kåsøren og Stark viste frem av sine samlinger på dette område.

Formannen leste opp fra NFT's oktobernummer et intervju med dr. Imre Vajda, der denne uttaler at de norske frimerker er for lavt ansatt i pris i Norgeskatalogen. Formannen oppfordret deretter medlemmene til diskusjon om denne saken, og det utspant seg en livlig meningsutveksling, som ga uttrykk for et enstemmig syn på denne saken:

Vi henviser til egen artikkel: Hva er galt med våre priser på norske frimerker?

OSLO FILATELISTKLUBB møte nr. 1494 16. okt. under ledelse av formannen Anders Evensen. 83 medlemmer og 4 gjester. Formannen lyste fred over Karl S. Strand, New York, og John Brækstad, Trondheim.

Trygve Kleppe, Oslo, Hans Martin Myhre, Jar, og Hans Jakob Gram, Smestad ble opptatt.

Aftenens kåsør var Trygve Sommerfeldt, som fortalte om de Ægeiske øyer, men flettet også inn andre områder og ga en historisk bakgrunn for sine samlerområder. Han anbefalte å samle på frimerker fra land utenom de tradisjonelle. Holtan spurte om det forelå noe regnskap for FILOS, men formannen ba om å få komme tilbake til dette på neste møte. Kobro gjorde oppmerksom på at det er to typer av de lavere verdier av den sveitsiske bruksserie. Thrap-Meyer spurte om Berntsen, som representant for Poststyrets frimerkeutvalg, kunne forklare hvordan han kunne være med på å godkjenne de siste frimerkeseriene, som han karakteriserte som red-selsutgaver. Berntsen kunne til dette opplyse at det ikke var tillatt å komme med noe referat fra komitémøtene. Thrap-Meyer repliserte at forbudet etter hans mening ikke burde være medlem av et utvalg hvis avgjørelser er hemmelige.

Bergens Filatelistklub's juniorgruppe innbyr til brevkveld 20. mars 1962. Vennligst skriv til postboks 846, Bergen og oppgi alder og samlerområde.

FORBUNDET OG TIDSSKRIFTET

har utgitt følgende:

Johs. Jellestad: Norske Frimerker og varianter — Skillingmerkene. En oversikt og vurdering. Pris kr. 3,50.

4 Skilling 1855 (på engelsk) med Norwexblokken utgitt i forbindelse med 100-års jubileet i 1955. Pris kr. 10,—.

Katalog over Norges Helpost. Pris kr. 8,—.

Henv. Forretningsføreren, *Leif A. Brecke*,
Torvg. 1, Oslo.

Redaksjonen avsluttet 1. desember 1961.

Kilovarebörsern vintern 1961—62

Avdeling 1

POSTFORSEGLEDE KILOPAKKER

Sverige

1950 kr. 68,50, 1951 kr. 59,—, 1952 kr. 55,—, 1953-54 kr. 52,50, 1955 kr. 60,—, 1956 kr. 87,50, 1957 kr. 55,—, 1958 kr. 52,50, 1959 kr. 50,—, 1960 kr. 48,50, 1961 kr. 58,50

Finnland

1957 kr. 37,50, 1958 kr. 32,50, 1956 kr. 28,50, 1955 kr. 23,50, Typ «Saarinen» 1928—30 med vannmerkesulikheter, hele kort. Pris kr. 38,50 Danmark 1960 kr. 34,50, do. 1961 kr. 33,50 Norden ¼ kg vardera = 1 kg Kr. 39,50

Belgien jernbane » 32,50

Böhmen-Mähren » 22,50

Egypt » 35,—

Holland » 27,50

Japan, Lyx 300 gram pakke » 27,50

Jugoslaviens, ½ kg 1960 » 18,50

Kina » 39,50

Nya Zeeland Shilling val, Lyx 50 g. » 38,50

100 gr. » 65,—

Polen 1960 1 kg » 42,50

» 1959 ½ kg » 23,50

Romania » 42,50

d:o ½ kg » 26,—

Tsjekkoslovakia 1959 Special » 12,50

» 1959 Superior » 21,50

» 1959 Triumph » 29,50

Trieste A og B 100 gr. » 38,50

Tyskland øst 1960 Lyx » 62,50

» 1959 » 47,50

» Behördepost » 25,—

Ungarn 1951 ½ kg » 18,50

» 1952 ½ kg » 20,—

» 1954 ½ kg » 13,50

» 1954 1 kg » 22,50

» 1955 ½ kg » 14,50

» 1955 1 kg » 24,50

Finsk Drömvara 1 kg » 150,—

do ¼kg 42,50, 100 gram 24,50

Hollands Drömvara (utmærket) 1 kg » 235,—

¼ kg » 42,50

Avdeling 2

MISJONSFORSEGLEDE

Sverige » 18,50

Danmark » 16,50

» Speidermisjon » 26,50

Norge blå segl » 26,50

Norge Nasjonalhjelpen » 24,50

Canada 1 lb » 18,50

England » 18,50

Frankrike «Jesuitvare» » 32,50

Holland » 14,50

Italien » 26,50

Sveits » 28,50

Sveits lyx » 48,50

Spanien » 18,50

Tyskland øst og vest » 23,50

Ungarn 1961 » 28,50

» 1959 ½ kg » 16,—

Østerrike » 38,50

USA Tubfrim. » 16,50

USA St. Johns » 22,50

Hele verden Spesial » 35,—

Avdeling 3 — Uforseglet.

Australien » 18,50

Argentina. Ny brevware » 18,50

Belgien. Ny brevware i løs vekt .. » 12,50

Brasil ½ kg » 18,50

Böhmen-Mähren » 18,50

Canada » 16,50

Ceylon ½ kg » 36,50

Eng. Kolonier o. Dominions ½ kg » 24,50

England » 13,50

Frankrike » 17,50

Holland » 11,50

Indien ½ kg » 17,50

Iran ½ kg » 32,50

Island ¼ kg » 185,—

do. 100 gram » 69,50

Israel 100 gram » 38,50

Italien » 17,50

Jugoslavia postklipp » 18,50

Japan » 13,75

Kina » 32,50

Kenya ½ kg » 35,50

Kommunistland (inkl. Russland) .. » 36,50

Latin-Amerika 7 land ½ kg » 32,50

Mexico ½ kg » 18,50

Nigeria ¼ kg » 18,50

Orient » 36,50

Pakistan ½ kg » 37,50

Paraguay postklipp 50 gr. » 65,—

Portugal ½ kg » 16,75

Russland postklipp 1919—20 100 gr. » 32,50

Sveits » 18,50

Spanien » 14,50

Syd-Afrika ½ kg » 22,50

Tsjekkoslovakia førkrigs 1920—39 » 16,50

Ungarn Postklipp » 18,50

do. Brevklipp » 16,50

USA » 8,75

spesielle bildemerkevare » 67,50

do. ½ kg » 38,50

Verdensblanding I » 17,50

» II » 12,50

Vasket massevare mottas i bytte eller deloppgjør for kr. 2,— pr. 1000, unntatt fra Tyskland, England, Holland, Danmark samt USA's 3 centmerker, hvilke betales med kr. 1,25 pr. 1000.

Ved minst 5 kg 10 pst. rabatt. Tre st. portofritt. 4,2 pst. oms.avgift tillegges. Spesialrabatt for forhandlere eller pr. 10 kg. Alle priser i svenske kroner.

Postoppkrav til Norge er maksimum til sv. kr. 70,—, hvorfor forskuddsbetaling for større bestillinger bes innsendt til vår konto hos Postverkets frimerkesalg til samlere, Oslo.

ROLF GUMMESSONS FRANKOTECKENSTJÄNST Kungsgatan 55 Stockholm C

Postgiro 60 52 07. Telf. 20 24 72, 10 61 18 el. lageret direkte 84 05 77 (Häckvägen 4, Norrviken)

GEBOREN 29 JULI 1905 JÖNKÖPING. SVEDEN OVERLEDEN 18 SEPTEMBER

NATIES VAN AF 1 APRIL 1953 NOBELPRIJS VOOR DE VREDE 1961

1961 NDOLA. AFRIKA SECRETARIS GENERAAL VERENIGDE

Suriname

hedrer

Dag Hammarskjöld

Dag Hammerskjöld-serien og
miniatyrark kan bestilles hos
Deres vanlige nyhetsleveran-
dør eller engros fra general-
agenten for Skandinavia

Rolf Gummeson A.B.,

Kungsgatan 55, Stockholm.

SVERIGE

Gode Udvalg Skandinavien eller Udvalg
efter Mancoliste faar De bedst fra

ELOF NIELSEN,

Vejlevej 32, Horsnes — DANMARK

Alt i bedre Mærker Skandinavien
købes kontant.

HORSENS BYTTEKLUBB

opptar nye medlemmer kr. 15,—. Byttehefter
sirkulerer. Russland komplett utstykes for tiden.

Referanser utbedes.

Agronom A. DINESEN

Thorsvang, Horsens — DANMARK

Europamærker 1961.

Belgien	2,50	Luxemburg	8,00
Grækenland	7,00	Spanien	2,50
Italien	2,00	Tyskland	1,25
Schweiz	2,00	Frankrig	1,75
Tyrkiet	60,00	Island	20,00
England	4,00	Portugal	17,50
Holland	2,00	San Marino	80,00

Alle mærker ubrugt, sendes pr. postopkrævning
+ porto, eller forudbetaling portofrit levert.

KNUD NIELSEN,

Parkvej 29, Tåstrup, DANMARK

Minneblokken til Filos 61

med plate I av 3, 5, 10 og 20 øre 1886.

Pris kr. 3,— + porto.

Bestillinger kan sendes til

Filos 61

Adr.: Postboks 298, OSLO

Norgeskatalogen 1961

17. utgave.

Katalogen inneholder nå to helsides fargeplansjer, som gjengir 30 blåfarger og 30 rødfarger.

Katalogen fåes hos bokhandlere, frimerkehandlere og hos enekommisjonæren,

**G. SANDBERGS
Frimerkehandel**

Rådhusgt. 28, OSLO

Pris kr. 12,50 + trykksakporto kr. 0,90

LONDON

is still the most important market for stamps in Europe. To have a reliable and good source in London is most useful even to every collector in Norway.

Therefore write to us and send your wants-lists stamps of

**Great Britain, Brit. Commonwealth,
European countries (including Scandinavian).**

We have extensive stocks of stamps (all periods), all our stamps are sent on approval; new clients reference, please. Correspondence:

English, German or French, please.

D. M. WOLFF, LTD.

9. Jessel, Mansions, Queen's Club Gardens,
LONDON W. 14.

28.187 Prisændringer i den nye AFA Europa

AFA Europa Katalog 1962.

1520 sider med over

17.000 Afbildninger.

Hæftet nkr. 41.00, i

Hellærredsbind nkr. 48.00

AFA Skandinavien 1962.

136 Sider med over

1000 Afbildninger nkr. 7.20

AFA Danmark Firebloklister 1962 Kr. 2.00

Porto ekstra

Faas hos Bog- og Frimerkehandlere eller direkte fra

AARHUS FRIMERKEHANDEL

Tlf. (061) 2 55 93

BRUNSGADE 33, AARHUS

Postgiro København 17 264

Herr Per Harald Jensen,
Sportsvn. 2,
Lilleaker.

BOKTRYKK

DYPTRYKK

OFFSETTRYKK

BOKBINDERI

KARTONASJEFABRIKK

KONVOLUTTFABRIKK

PAPIRFABRIKK

PAPIR OG KONTORSAKER

EN GROS

FORLAGSVIRKSOMHET

EMIL MOESTUE A/S

Utsalg- og trykksak-kontor

SKIPPERGATEN 38 – 40

ENELEVERANDØR AV FRIMERKER TIL DET NORSKE POSTVERK